Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1093/2010**

ze dne 24. listopadu 2010

o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES

(Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1022/2013 ze dne 22. října 2013	L 287	5	29.10.2013
►**M2**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014	L 60	34	28.2.2014

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1093/2010

ze dne 24. listopadu 2010

o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Finanční krize v letech 2007 a 2008 odhalila závažné nedostatky v dohledu nad finančním trhem jak v konkrétních případech, tak ve vztahu k finančnímu systému jako celku. Modely dohledu na úrovni jednotlivých členských států pokulhávají za finanční globalizací a realitou integrovaných a vzájemně propojených evropských finančních trhů, na kterých mnoho finančních institucí působí přeshraničně. Krize odhalila nedostatky v oblasti spolupráce, koordinace, jednotného uplatňování práva Unie a důvěry mezi vnitrostátními orgány dohledu.

(2) Evropský parlament vyzýval před finanční krizí i v jejím průběhu k přechodu k integrovanějšímu evropskému dohledu, aby byly zajištěny skutečně rovné podmínky pro všechny zúčastněné subjekty na úrovni Unie a zohlednila se rostoucí integrace

([1]) Úř. věst. C 13, 20.1.2010, s. 1.
([2]) Stanovisko ze dne 22. ledna 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. září 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. listopadu 2010.

▼B

finančních trhů v Unii (a to v usnesení ze dne 13. dubna 2000 o sdělení Komise o provádění rámce pro finanční trhy: akční plán ([1]); usnesení ze dne 21. listopadu 2002 o pravidlech obezřetnostního dohledu v Evropské unii ([2]); usnesení ze dne 11. července 2007 o politice finančních služeb (2005–2010) – bílá kniha ([3]); usnesení ze dne 23. září 2008 obsahující doporučení Komisi o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech ([4]) a usnesení ze dne 9. října 2008 s doporučeními Komisi ohledně opatření navazujících na Lamfalussyho proces: budoucí struktura dohledu ([5]) a v postoji ze dne 22. dubna 2009 k pozměněnému návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejímu výkonu (Solventnost II) ([6]) a postoji ze dne 23.dubna 2009 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách ([7])).

(3) V listopadu 2008 Komise zmocnila skupinu odborníků na vysoké úrovni vedenou Jacquesem de Larosièrem, aby učinila doporučení, jakým způsobem mají být posíleny požadavky na dohled za účelem lepší ochrany občanů a obnovení důvěry ve finanční systém. Ve své závěrečné zprávě zveřejněné dne 25. února 2009 (dále jen „de Larosièrova zpráva“) doporučila skupina odborníků na vysoké úrovni posílit rámec dohledu, aby se snížilo riziko a závažnost budoucích finančních krizí. Skupina odborníků na vysoké úrovni doporučila reformy struktury dohledu nad finančním odvětvím v Unii. Dále uvedla, že by měl být vytvořen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se skládal ze tří evropských orgánů dohledu, jednoho pro bankovnictví, jednoho pro cenné papíry a jednoho pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, a doporučila zřídit Evropskou radu pro systémová rizika. Zpráva představila reformy, které odborníci považovali za nezbytné a na nichž se mělo začít ihned pracovat.

(4) Komise ve sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ navrhla předložení legislativních návrhů týkajících se zřízení Evropského systému dohledu nad finančním trhem a Evropské rady pro systémová rizika. Ve sdělení ze dne 27. května 2009 nazvaném „Evropský dohled nad finančním trhem“ uvedla podrobnější informace o možné architektuře tohoto nového rámce dohledu, přičemž zohlednila podstatu de Larosièrovy zprávy.

(5) Evropská rada v závěrech ze dne 19. června 2009 potvrdila, že by měl být zřízen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se měl skládat ze tří nových evropských orgánů dohledu. Systém by se měl zaměřit na zvýšení kvality a jednotnosti vnitrostátního dohledu, posílení kontroly nad skupinami působícími přeshraničně a vytvoření jednotného

([1]) Úř. věst. C 40, 7.2.2001, s. 453.
([2]) Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 394.
([3]) Úř. věst. C 175 E, 10.7.2008, s. 392.
([4]) Úř. věst. C 8 E, 14.1.2010, s. 26.
([5]) Úř. věst. C 9 E, 15.1.2010, s. 48.
([6]) Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 214.
([7]) Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

▼B

evropského souboru pravidel, která by se vztahovala na všechny finanční instituce na vnitřním trhu. Evropská rada zdůraznila, že evropské orgány dohledu by také měly mít pravomoc dohledu nad ratingovými agenturami, a vyzvala Komisi, aby připravila konkrétní návrhy pro zajištění stěžejní úlohy Evropského systému orgánů dohledu nad finančním trhem v krizových situacích, a současně zdůraznila, že rozhodnutí přijatá evropskými orgány dohledu by neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států.

(6) Evropská rada se dne 17. června 2010 dohodla, že „členské státy by měly zavést systémy odvodů a daní pro finanční instituce s cílem zajistit spravedlivé sdílení zátěže a motivovat k omezování systémového rizika. Tyto odvody nebo daně by měly být součástí důvěryhodného rámce pro řešení úpadků finančních institucí. Je nanejvýš důležité dále pracovat na jejich hlavních rysech a pečlivě zvážit otázky rovných podmínek a kumulativní dopad různých regulačních opatření.“

(7) V důsledku finanční a hospodářské krize vznikla reálná a vážná rizika pro stabilitu finančního systému a fungování vnitřního trhu. Obnovení a udržení stabilního a spolehlivého finančního systému je absolutně nezbytným předpokladem pro zachování důvěry a soudržnosti na vnitřním trhu, a tedy pro zachování a zlepšení podmínek pro vytvoření plně integrovaného a fungujícího vnitřního trhu v oblasti finančních služeb. Kromě toho hlouběji a šířeji integrované finanční trhy nabízejí lepší možnosti financování a diverzifikace rizika, čímž přispívají ke zlepšení schopnosti ekonomik absorbovat šoky.

(8) Unie se dostala na hranice svých možností ohledně toho, čeho lze dosáhnout na základě současného postavení evropských výborů orgánů dohledu. Unie nemůže zůstat v situaci, kdy neexistuje žádný mechanismus, který by zajistil, že vnitrostátní orgány dohledu přijmou nejlepší možná rozhodnutí ohledně dohledu nad finančními institucemi, které působí přeshraničně, nemůže zůstat v situaci, kdy je nedostatečná spolupráce a výměna informací mezi vnitrostátními orgány dohledu, kdy společné opatření vnitrostátních orgánů dohledu vyžaduje složité přípravy, aby se zohlednily nejrůznější požadavky na regulaci a dohled, kdy řešení na vnitrostátní úrovni jsou nejčastěji jedinou proveditelnou možností reakce na problémy na úrovni Unie a kdy existují

▼B

různé výklady stejného právního textu. Evropský systém dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“) by měl být navržen tak, aby uvedené nedostatky překonal a představoval systém, který je v souladu s cílem stabilního a jednotného trhu finančních služeb Unie a který spojuje vnitrostátní orgány dohledu v silné síti v rámci Unie.

(9) ESFS by měl představovat integrovanou síť vnitrostátních orgánů dohledu a orgánů dohledu Unie, která ponechá každodenní dohled nad finančními institucemi na vnitrostátní úrovni. Kromě toho by mělo být dosaženo větší harmonizace a jednotného uplatňování pravidel pro finanční instituce a trhy v celé Unii. Kromě Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví) (dále jen „orgán pro bankovnictví“) by měly být dále zřízeny Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“). Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) by za účelem plnění úkolů stanovených v tomto nařízení a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ([1]) měla být součástí ESFS.

(10) Evropské orgány dohledu by měly nahradit Evropský výbor orgánů bankovního dohledu zřízený rozhodnutím Komise 2009/78/ES ([2]), Evropský výbor orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním zřízený rozhodnutím Komise 2009/79/ES ([3]) a Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry zřízený rozhodnutím Komise 2009/77/ES ([4]) a měly by převzít všechny úkoly a pravomoci těchto výborů, včetně případného pokračování probíhající práce a projektů. Působnost každého evropského orgánu dohledu by měla být jasně vymezena. Evropské orgány dohledu by měly být odpovědné Evropskému parlamentu a Radě. V případě, že se tato odpovědnost týká meziodvětvových otázek koordinovaných společným výborem, měly by nést odpovědnost za takovou koordinaci evropské orgány dohledu prostřednictvím společného výboru.

(11) Orgán pro bankovnictví by se měl zasazovat o zlepšení fungování vnitřního trhu, především zajištěním vysoké, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu s ohledem na různé zájmy všech členských států a na rozdílnou povahu finančních institucí. Orgán pro bankovnictví by měl chránit veřejné zájmy, jako je stabilita finančního systému, průhlednost trhů a finančních produktů a ochrana vkladatelů a investorů. Orgán pro bankovnictví by měl rovněž předcházet regulatorní arbitráži, zajistit rovné podmínky a posílit koordinaci dohledu na mezinárodní úrovni, a to ve prospěch hospodářství jako celku, včetně finančních institucí a dalších zúčastněných subjektů, spotřebitelů a zaměstnanců. Mezi jeho úkoly by měla rovněž patřit podpora sbližování

([1]) Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.
([2]) Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 23.
([3]) Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 28.
([4]) Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 18.

▼B

dohledu a poskytování poradenství orgánům Unie v oblasti regulace bankovnictví, plateb a elektronických peněz a dohledu nad nimi, jakož i související otázky správy a řízení společností, auditů a finančního výkaznictví. Orgánu pro bankovnictví by také měly být svěřeny určité pravomoci v oblasti stávajících i nových finančních činností.

(12) Orgán pro bankovnictví by měl mít rovněž možnost dočasně zakázat nebo omezit některé finanční činnosti, které ohrožují řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, v případech a za podmínek stanovených v legislativních aktech Unie uvedených v tomto nařízení. Bude-li takový dočasný zákaz nutný v případě mimořádné situace, měl by jej orgán pro bankovnictví vydat v souladu s tímto nařízením a za podmínek v něm stanovených. V případech, v nichž má dočasný zákaz nebo omezení některých finančních činností dopad na více odvětví, by měly odvětvové právní předpisy stanovit, že orgán pro bankovnictví by měl svou činnost v případě potřeby konzultovat a koordinovat s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) prostřednictvím společného výboru.

(13) Orgán pro bankovnictví by měl brát náležitě v úvahu dopad svých činností na hospodářskou soutěž a inovace v rámci vnitřního trhu, konkurenceschopnost Unie v celosvětovém měřítku, finanční začlenění a novou strategii Unie pro růst a zaměstnanost.

(14) Aby mohl orgán pro bankovnictví plnit své cíle, měl by mít právní subjektivitu a být administrativně a finančně autonomní.

(15) Na základě práce mezinárodních organizací a skupin by systémové riziko mělo být definováno jako riziko narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku. Určitý stupeň systémové důležitosti mohou mít potenciálně všechny typy finančních zprostředkovatelů, trhy a infrastruktury.

(16) Přeshraničním rizikem se rozumí veškerá rizika způsobená hospodářskou nerovnováhou nebo finančními selháními v celé Unii nebo v jejích částech, které mohou mít výrazně negativní dopady na transakce mezi hospodářskými subjekty dvou nebo více členských států, na fungování vnitřního trhu nebo na veřejné finance Unie nebo jakéhokoli z jejích členských států.

▼B

(17) Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 2. května 2006 ve věci C-217/04 (Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Evropský parlament a Rada Evropské unie) konstatoval, že: „nic ve znění článku 95 Smlouvy o ES [nyní článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen ‚Smlouva o fungování EU‘)] neumožňuje dojít k závěru, že opatření přijatá zákonodárcem Společenství na základě tohoto ustanovení jsou určena pouze členským státům. Podle uvážení uvedeného zákonodárce se totiž může ukázat nezbytné stanovit zřízení subjektu Společenství pověřeného přispívat k uskutečnění procesu harmonizace v situacích, kdy se zdá vhodné přijmout nezávazná doprovodná a usměrňující opatření pro usnadnění jednotného provádění a uplatňování aktů založených na uvedeném ustanovení“ ([1]). Účel a úkol orgánu pro bankovnictví, totiž podporovat příslušné vnitrostátní orgány dohledu při jednotném výkladu a uplatňování předpisů Unie a přispívat k finanční stabilitě nezbytné pro finanční integraci, úzce souvisejí s cíli *acquis* Unie v oblasti vnitřního trhu finančních služeb. Proto by měl být orgán pro bankovnictví zřízen na základě článku 114 Smlouvy o fungování EU.

(18) Těmito legislativními akty, které stanoví úkoly příslušných orgánů členských států, včetně vzájemné spolupráce a spolupráce s Komisí, jsou: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ([2]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí ([3]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů ([4]).

(19) Mezi stávající právní předpisy Unie upravující oblast, na kterou se vztahuje toto nařízení, dále patří směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ([5]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině ([6]), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátci doprovázejících převody peněžních prostředků ([7]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností ([8]) a příslušné části směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz

([1]) Sb. rozh. 2006, s. I-03771, bod 44.
([2]) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.
([4]) Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5.
([5]) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.
([6]) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.
([7]) Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1.
([8]) Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.

▼B

a financování terorismu ([1]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku ([2]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu ([3]).

(20) Je žádoucí, aby orgán pro bankovnictví podporoval jednotný přístup v oblasti pojištění vkladů s cílem zajistit stejné podmínky a rovný přístup ke vkladatelům v rámci celé Unie. Jelikož systémy pojištění vkladů v členských státech nepodléhají regulatornímu dohledu, ale spíše správní kontrole, měl by být orgán pro bankovnictví schopen uplatňovat své pravomoci podle tohoto nařízení ve vztahu k samotnému systému pojištění vkladů a k jeho poskytovateli.

(21) V souladu s prohlášením (č. 39) k článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie připojeným k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, je k vypracování regulačních technických norem zapotřebí odborných znalostí v podobě, která je specifická pro oblast finančních služeb. Je nezbytné umožnit orgánu pro bankovnictví, aby takovéto odborné znalosti poskytl rovněž, pokud jde o normy nebo části norem, které nejsou založeny na návrhu regulační technické normy, který vypracoval.

(22) Je nutné zavést efektivní nástroj pro přípravu harmonizovaných regulačních technických norem v oblasti finančních služeb, aby byly rovněž prostřednictvím jednotného souboru pravidel zajištěny rovné podmínky na trhu a dostatečná ochrana vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii. V oblastech vymezených právem Unie je vhodné a smysluplné pověřit orgán pro bankovnictví jako subjekt s vysoce specializovanými odbornými znalostmi vypracováním návrhů regulačních technických norem, které nejsou politické povahy.

(23) Komise by měla schvalovat tyto návrhy regulačních technických norem prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU, aby jim dala závaznou právní účinnost. Měly by být měněny jen za velmi omezených a mimořádných okolností, jelikož orgán pro bankovnictví je tím,

([1]) Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.
([2]) Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.
([3]) Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

▼B

kdo je v úzkém kontaktu s finančními trhy a zná jejich každodenní fungování nejlépe. Návrhy regulačních technických norem by měly být změněny, pokud by nebyly v souladu s právem Unie, neodpovídaly zásadě proporcionality nebo by odporovaly základním zásadám vnitřního trhu finančních služeb odrážejícím se v *acquis* Unie pro oblast finančních služeb. Komise by neměla měnit obsah navržených regulačních technických norem vypracovaných orgánem pro bankovnictví bez předchozí koordinace s tímto orgánem. Pro zajištění bezproblémového a urychleného procesu přijímání těchto norem by měla být Komisi pro přijetí rozhodnutí o jejich schválení stanovena lhůta.

(24) S ohledem na odborné znalosti orgánu pro bankovnictví v oblastech, v nichž by měly být regulační technické normy vypracovány, je třeba vzít v úvahu deklarovaný záměr Komise vycházet při přijímání odpovídajících aktů v přenesené pravomoci zpravidla z návrhů regulačních technických norem, které jí orgán pro bankovnictví předloží. V případě, že orgán pro bankovnictví návrh regulační technické normy ve lhůtách stanovených v příslušném právním předpise nepředloží, by však mělo být zajištěno, že cíle přenesení pravomoci bude skutečně dosaženo a že bude zachována efektivnost rozhodovacího procesu. Proto by Komise měla být v těchto případech zmocněna k přijetí regulačních technických norem i při neexistenci návrhu ze strany orgánu pro bankovnictví.

(25) Komise by měla být rovněž zmocněna k přijímání prováděcích technických norem prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU.

(26) V oblastech, na které se regulační technické normy nebo prováděcí technické normy nevztahují, by měl mít orgán pro bankovnictví pravomoc vydávat obecné pokyny a doporučení pro uplatňování práva Unie. Pro zajištění transparentnosti a zlepšení dodržování těchto obecných pokynů a doporučení vnitrostátními orgány dohledu by mělo být orgánu pro bankovnictví umožněno, aby zveřejnil důvody, proč se orgány dohledu neřídí těmito obecnými pokyny nebo doporučeními.

(27) Zajištění správného a úplného uplatňování práva Unie je základním předpokladem pro dosažení integrity, průhlednosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, stability finančního systému a neutrálních podmínek pro hospodářskou soutěž mezi finančními institucemi Unie. Měl by být tedy vytvořen mechanismus, na jehož základě by orgán pro bankovnictví řešil případy neuplatňování nebo nesprávného uplatňování práva Unie, které lze považovat za jeho porušení. Tento mechanismus by se měl uplatňovat v oblastech, ve kterých právní předpisy Unie stanovují jednoznačné a nepodmíněné povinnosti.

▼B

(28) Pro přiměřenou reakci na případy nesprávného či nedostatečného uplatňování práva Unie by měl být zaveden třístupňový mechanismus. Za prvé by měl být orgán pro bankovnictví oprávněn vyšetřovat údajné nesprávné či nedostatečné plnění povinností vyplývajících z práva Unie ze strany vnitrostátních orgánů při provádění dohledu a vydat k tomu doporučení. Za druhé, pokud se příslušný vnitrostátní orgán neřídí tímto doporučením, měla by být Komise zmocněna k vydání formálního stanoviska zohledňujícího doporučení orgánu pro bankovnictví požadujícího po příslušném orgánu, aby přijal nezbytná opatření pro zajištění souladu s právem Unie.

(29) Za třetí ve výjimečných případech, v nichž dojde k trvalé nečinnosti dotčeného příslušného orgánu a situaci nebude možné řešit jiným způsobem, by měl být orgán pro bankovnictví oprávněn přijímat rozhodnutí určená jednotlivým finančním institucím. Toto oprávnění by mělo být omezeno na výjimečné situace, kdy příslušný orgán nedodržuje jemu určené formální stanovisko a kdy se právo Unie přímo vztahuje na finanční instituce prostřednictvím současných nebo budoucích nařízení Unie.

(30) Vážné ohrožení řádného fungování a integrity finančních trhů nebo stability finančního systému v Unii vyžaduje urychlenou a společnou reakci na úrovni Unie. Orgán pro bankovnictví by tedy měl mít možnost požadovat po vnitrostátních orgánech dohledu přijetí konkrétních opatření k nápravě mimořádné situace. Pravomoc rozhodnout, že nastala mimořádná situace, by měla být svěřena Radě v návaznosti na žádost kteréhokoli evropského orgánu dohledu, Komise nebo ESRB.

(31) Orgán pro bankovnictví by měl mít možnost požadovat po vnitrostátních orgánech dohledu přijetí konkrétních opatření k nápravě mimořádné situace. Činností, prováděnou orgánem pro bankovnictví v tomto ohledu by neměly být dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU zahájit řízení o nesplnění povinnosti vůči členskému státu dotyčného orgánu dohledu z důvodu nepřijetí daných opatření tímto orgánem, ani oprávnění Komise požadovat za těchto okolností přijetí předběžných opatření v souladu s jednacím řádem Soudního dvora Evropské unie. Dále by neměly být touto činností dotčeny žádné závazky, které by dotyčnému členskému státu mohly vzniknout v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie, pokud orgány dohledu tohoto členského státu nepřijmou opatření požadovaná orgánem pro bankovnictví.

(32) Pro zajištění účinného a efektivního dohledu a vyváženého posouzení stanovisek příslušných orgánů v různých členských státech je zapotřebí, aby orgán pro bankovnictví mohl závazně urovnávat spory týkající se přeshraničních situací mezi příslušnými vnitrostátními orgány, a to i v rámci kolegií orgánů dohledu. Měla by být stanovena lhůta pro smírné urovnání sporu,

▼B

v níž by mohly příslušné vnitrostátní orgány dosáhnout dohody. Působnost orgánu pro bankovnictví by se měla vztahovat na spory ohledně postupu nebo obsahu opatření nebo nečinnosti ze strany příslušného orgánu členského státu v případech stanovených v právně závazných aktech Unie uvedených v tomto nařízení. V takové situaci by měl být některý z dotčených orgánů dohledu oprávněn předložit otázku orgánu pro bankovnictví, který by měl jednat v souladu s tímto nařízením. Orgán pro bankovnictví by měl mít pravomoc od dotčených příslušných orgánů vyžadovat přijetí konkrétního opatření nebo zdržení se určitého jednání, s cílem urovnat celou záležitost a zajistit tak soulad s právem Unie, se závaznými účinky pro dotyčné příslušné orgány. Pokud příslušný orgán nevyhoví rozhodnutí umožňujícímu urovnání sporu, které mu je určeno, měl by mít orgán pro bankovnictví pravomoc přijímat rozhodnutí určená přímo finančním institucím, a to v oblastech práva Unie, které se na tyto instituce přímo vztahují. Pravomoc přijmout takové rozhodnutí by se měla uplatnit pouze v krajním případě a výhradně pro zajištění řádného a jednotného uplatňování práva Unie. V případě, že příslušné právní předpisy Unie dávají příslušným orgánům členských států možnost jednat podle vlastního uvážení, rozhodnutí přijatá orgánem pro bankovnictví nemohou nahradit toto jednání podle práva Unie.

(33) Krize ukázala, že stávající systém spolupráce mezi vnitrostátními orgány, jejichž pravomoci jsou omezeny na jednotlivé členské státy, je nedostatečný, pokud jde o finanční instituce působící přeshraničně.

(34) Skupina odborníků zřízená členskými státy za účelem posouzení příčin krize a vypracování návrhů na zlepšení regulace finančního odvětví a dohledu nad ním potvrdila, že stávající mechanismy nejsou dobrým základem pro budoucí regulaci finančních institucí působících přeshraničně a dohled nad nimi v celé Unii.

(35) Jak se uvádí v de Larosièrově zprávě: „v zásadě mámě dvě možnosti: první z nich je přístup ‚každý sám za sebe‘ na úkor druhých; druhou možností je posílená, pragmatická a rozumná spolupráce na evropské úrovni prospěšná pro všechny v zájmu zachování otevřené světové ekonomiky. Taková spolupráce bude znamenat nezpochybnitelný ekonomický přínos“.

(36) Důležitou úlohu při účinném, efektivním a jednotném dohledu nad finančními institucemi působícími přeshraničně hrají kolegia orgánů dohledu. Orgán pro bankovnictví by měl přispívat k podpoře a sledování účinného, efektivního a jednotného fungování kolegií orgánů dohledu a v tomto ohledu by měl mít vedoucí postavení při zajišťování jednotného a soudržného fungování kolegií orgánů dohledu, jež dohlížejí nad finančními institucemi působícími přeshraničně v rámci celé Unie. Orgán pro bankovnictví by proto měl mít plné právo účasti v kolegiích orgánů dohledu, aby mohl optimalizovat fungování těchto kolegií

▼B

a proces výměny informací v nich a aby mohl podporovat sbližování a jednotnost mezi kolegii při uplatňování práva Unie. Jak se uvádí v de Larosièrově zprávě, „je třeba se vyvarovat narušování hospodářské soutěže a regulatorní arbitráži v důsledku odlišných postupů dohledu, jelikož mohou ohrozit finanční stabilitu, mimo jiné tím, že podporují přesun finančních činností do zemí, v nichž je dohled méně přísný. Je třeba, aby byl systém dohledu vnímán jako spravedlivý a vyvážený“.

(37) Je nezbytné sbližovat postupy v oblasti předcházení krizím, jejich řízení a řešení, včetně mechanismů financování, aby byla zajištěna internalizace nákladů finančním systémem a schopnost veřejných orgánů vyřešit úpadky finančních institucí a zároveň minimalizovat dopad těchto úpadků na finanční systém, využívání prostředků daňových poplatníků na záchranu bank a využívání zdrojů veřejného sektoru, jakož i omezit hospodářské škody a koordinovat uplatňování vnitrostátních opatření pro řešení úpadků. V této souvislosti je nezbytné vyvinout společný soubor pravidel pro komplexní soubor nástrojů pro předcházení úpadkům bank a jejich řešení, aby bylo možné řešit zejména krize velkých, přeshraničních nebo propojených institucí, a je třeba posoudit potřebu svěřit orgánu pro bankovnictví další důležité pravomoci a zvážit způsob, jakým by banky a spořitelny mohly ochranu vkladatelů stanovit jako svoji prioritu.

(38) V rámci probíhajícího přezkumu směrnice 94/19/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů ([1]) je patrný záměr Komise věnovat zvláštní pozornost potřebě zajistit další harmonizaci v celé Unii. V oblasti pojišťovnictví je rovněž patrný záměr Komise posoudit možnost zavedení pravidel Unie na ochranu pojistníků v případě úpadku pojišťovny. Evropské orgány dohledu by v těchto oblastech měly mít významnou úlohu a měly by jim být svěřeny vhodné pravomoci ve vztahu k evropským soustavám garančních systémů.

(39) Delegování úkolů a povinností může být užitečným nástrojem pro fungování sítě orgánů dohledu, aby se předešlo zdvojování úkolů v oblasti dohledu, podporovala se spolupráce, a tím se optimalizoval proces dohledu a snížila se zátěž finančních institucí. Toto nařízení by tedy mělo pro toto delegování stanovit jasný právní základ. Při respektování obecného pravidla, že delegování by mělo být povoleno, by členské státy měly mít současně možnost zavést zvláštní podmínky pro delegování povinností, například

([1]) Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22.

▼B

pokud jde o informování a oznamování postupů delegování. Delegování úkolů znamená, že úkoly provádí orgán pro bankovnictví nebo jiný než příslušný orgán dohledu, zatímco odpovědnost za rozhodnutí v rámci dohledu zůstává orgánu, který úkol delegoval. Na základě delegování povinností by měl mít orgán pro bankovnictví nebo vnitrostátní orgán dohledu (dále jen „pověřený orgán“) možnost rozhodnout o určité záležitosti dohledu svým jménem místo pověřujícího orgánu dohledu. Delegování by se mělo řídit zásadou, podle níž je dohledem pověřen ten orgán dohledu, který může v dané věci nejsnadněji přijmout příslušné opatření. Delegování povinností by bylo vhodné například z důvodu úspor z rozsahu, jednotnosti při dohledu nad skupinami a optimálního využití odborných znalostí vnitrostátních orgánů dohledu. Pověřující orgán a ostatní příslušné orgány by měly rozhodnutí pověřeného orgánu uznat jako závazné, pokud pověřený orgán nepřekročil v rozhodnutí rámec svého pověření. Příslušné právní předpisy Unie by mohly dále stanovit zásady, jak lze delegovat povinnosti na základě dohody. Orgán pro bankovnictví by měl všemi možnými prostředky podporovat a sledovat uzavírání dohod o delegování mezi vnitrostátními orgány dohledu.

Předem by měl být informován o plánovaných dohodách o delegování, aby mohl případně vyjádřit své stanovisko. Kromě toho by měl centralizovat zveřejňování těchto dohod, aby se zajistila včasnost, transparentnost a dobrá dostupnost informací o dohodách všem dotčeným stranám. Orgán pro bankovnictví by také měl určovat a zveřejňovat osvědčené postupy týkající se delegování a dohod o delegování.

(40) Orgán pro bankovnictví by měl aktivně podporovat sbližování dohledu v rámci celé Unie s cílem zavedení společné kultury dohledu.

(41) Účinným a efektivním nástrojem pro podporu jednoty v rámci sítě orgánů dohledu nad finančním trhem je srovnávací hodnocení. Orgán pro bankovnictví by měl tedy vytvořit metodický rámec pro toto hodnocení a zajistit jeho pravidelné provádění. Hodnocení by se mělo zaměřit nejen na sbližování postupů dohledu, ale i na posouzení schopnosti orgánů dohledu dosahovat při dohledu vysoce kvalitních výsledků a na nezávislost těchto

▼B

příslušných orgánů. Se souhlasem příslušného orgánu, který je předmětem hodnocení, by výsledky srovnávacích hodnocení měly být zveřejněny. Osvědčené postupy by rovněž měly být určeny a zveřejněny.

(42) Orgán pro bankovnictví by měl aktivně podporovat koordinovanou reakci Unie v oblasti dohledu, zejména zajistit řádné fungování a integritu finančních trhů a stabilitu finančního systému v Unii. Kromě pravomocí přijímat opatření v mimořádných situacích by orgánu pro bankovnictví tedy měla být svěřena i funkce obecné koordinace v rámci ESFS. Činnost orgánu pro bankovnictví by se měla především zaměřit na bezproblémový tok všech důležitých informací mezi příslušnými orgány.

(43) Pro zajištění finanční stability je nutné včas identifikovat trendy, možná rizika a slabá místa vyplývající z mikroobezřetnostní úrovně v mezinárodním měřítku a napříč odvětvími. Orgán pro bankovnictví by měl sledovat a hodnotit tento vývoj v oblasti své působnosti a pravidelně a v případě nutnosti i v jednotlivých konkrétních případech informovat Evropský parlament, Radu, Komisi, ostatní evropské orgány dohledu a ESRB. Dále by měl orgán pro bankovnictví ve spolupráci s ESRB iniciovat a koordinovat v rámci celé Unie zátěžové testy, jejichž cílem je vyhodnotit odolnost finančních institucí vůči nepříznivému tržnímu vývoji, a zajistit co nejjednotnější metodiku provádění těchto testů na vnitrostátní úrovni. Má-li orgán pro bankovnictví řádně plnit své funkce, měl by provádět ekonomické analýzy trhů a dopadů potenciálního vývoje trhů.

(44) Vzhledem ke globalizaci finančních služeb a rostoucímu významu mezinárodních norem by měl orgán pro bankovnictví podporovat dialog a spolupráci s orgány dohledu mimo Unii. V jeho pravomoci by mělo být navazování kontaktů a uzavírání správních dohod s orgány dohledu a správními orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi za současného plného respektování stávajících úloh a příslušných pravomocí členských států a orgánů Unie. Země, které uzavřely dohody s Unií, v jejichž důsledku přijaly a uplatňují právo Unie, by měly mít možnost účastnit se činnosti orgánu pro bankovnictví a orgán pro bankovnictví by měl mít možnost spolupracovat se třetími zeměmi, které uplatňují právní předpisy, jež byly uznány jako rovnocenné právním předpisům Unie.

(45) Orgán pro bankovnictví by měl být v rámci své působnosti nezávislým poradním orgánem Evropského parlamentu, Rady a Komise. Aniž jsou dotčeny pravomoci dotyčných příslušných orgánů, mělo by být orgánu pro bankovnictví umožněno předkládat stanovisko k obezřetnostnímu posuzování fúzí a nabývání

▼B

účastí podle směrnice 2006/48/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES ([1]), v případě, že uvedená směrnice vyžaduje konzultaci mezi příslušnými orgány dvou nebo více členských států.

(46) Aby mohl orgán pro bankovnictví efektivně vykonávat své povinnosti, měl by být oprávněn vyžadovat veškeré nezbytné informace. Aby se zabránilo zdvojování oznamovací povinnosti finančních institucí, měly by být tyto informace běžně předkládány vnitrostátními orgány dohledu, které jsou co nejblíže finančním trhům a institucím, a měly by zohlednit již existující statistické údaje. Orgán pro bankovnictví by však měl mít v krajním případě možnost podat řádně odůvodněnou žádost o informace přímo u finančních institucí, jestliže příslušný vnitrostátní orgán tyto informace neposkytne nebo nemůže poskytnout včas. Orgány členských států by měly být povinny pomáhat orgánu pro bankovnictví při uplatňování těchto přímých žádostí. V této souvislosti je naprosto zásadní pracovat na společných formátech výkaznictví. Opatřeními pro shromažďování informací by neměl být dotčen právní rámec Evropského statistického systému a Evropského systému centrálních bank v oblasti statistiky. Tímto nařízením by proto nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice ([2]) ani nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou ([3]).

(47) Pro zajištění plné efektivity fungování ESRB a následné reakce na jeho varování a doporučení je podstatná úzká spolupráce mezi orgánem pro bankovnictví a ESRB. Orgán pro bankovnictví a ESRB by měly vzájemně sdílet všechny příslušné informace. Údaje týkající se jednotlivých podniků by měly být předkládány pouze na základě odůvodněné žádosti. Jakmile orgán pro bankovnictví nebo vnitrostátní orgán dohledu od ESRB obdrží varování či doporučení, měl by orgán pro bankovnictví zajistit vhodná následná opatření.

(48) Orgán pro bankovnictví by měl vést konzultace o regulačních technických normách nebo prováděcích technických normách, obecných pokynech a doporučeních se zainteresovanými stranami a měl by jim dát přiměřenou možnost předložit připomínky k navrhovaným opatřením. Před přijetím návrhu regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem, obecných

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).

([2]) Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.

([3]) Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

▼B

pokynů a doporučení by měl orgán pro bankovnictví provést posouzení dopadů. Za tímto účelem a z důvodu vyšší účinnosti by měla být využita skupina subjektů působících v bankovnictví, v níž by měly být vyváženě zastoupeny úvěrové a investiční instituce Unie, zastupující rozdílné modely a velikost finančních institucí a podniků, případně též institucionální investoři a jiné finanční instituce, které samy využívají finančních služeb, malé a střední podniky, odbory, akademičtí pracovníci, spotřebitelé a jiní retailoví uživatelé bankovních služeb. Skupina subjektů působících v bankovnictví by měla vystupovat jako prostředník ve vztahu k ostatním skupinám uživatelů finančních služeb zřízeným Komisí nebo právními předpisy Unie.

(49) Členům skupiny subjektů působících v bankovnictví zastupujícím neziskové organizace či akademickou obec by se mělo dostat odpovídajících náhrad, aby se osoby, které nemají dostatek finančních prostředků ani nezastupují finanční instituce, mohly plně zapojit do diskuse o finanční regulaci.

(50) Základní povinností členských států je zajišťování koordinovaného řešení krizí a udržování finanční stability v krizových situacích, zejména s ohledem na stabilizaci a záchranu konkrétních finančních institucí nacházejících se v úpadku. Rozhodnutí orgánu pro bankovnictví v mimořádných situacích a při řešení problémů, která mají dopad na stabilitu finanční instituce, by neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států. Měl by být vytvořen mechanismus, kterým by se členské státy mohly odvolat na toto ochranné opatření a postoupit záležitost Radě ke konečnému rozhodnutí. Tento ochranný mechanismus by však neměl být zneužíván, zejména v souvislosti s rozhodnutím orgánu pro bankovnictví, které nemá značný nebo podstatný finanční dopad, jako je snížení příjmu v návaznosti na dočasný zákaz konkrétních činností nebo produktů za účelem ochrany spotřebitele. Při přijímání rozhodnutí podle ochranného mechanismu by Rada měla hlasovat v souladu se zásadou, že každý členský stát má jeden hlas. S ohledem na konkrétní povinnosti členských států je v tomto ohledu vhodné zapojit do celé záležitosti i Radu. Vzhledem k citlivosti dané otázky by měly být přijaty postupy zajišťující naprostou důvěrnost.

(51) Při svém rozhodování by měl být orgán pro bankovnictví vázán předpisy Unie a obecnými zásadami spravedlivého řízení a transparentnosti. Mělo by být plně respektováno právo osob, jimž je rozhodnutí orgánu pro bankovnictví určeno, být slyšen. Akty vydané orgánem pro bankovnictví by měly tvořit nedílnou součást práva Unie.

▼B

(52) Hlavním rozhodovacím orgánem orgánu pro bankovnictví by měla být rada orgánů dohledu sestávající z vedoucích představitelů příslušných orgánů v každém členském státě, v jejímž čele by měl být předseda orgánu pro bankovnictví. Jako pozorovatelé by se měli účastnit zástupci Komise, ESRB, Evropské centrální banky a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy). Členové rady orgánů dohledu by měli jednat nezávisle a pouze v zájmu Unie.

(53) Jako obecné pravidlo by rada orgánů dohledu měla přijímat svá rozhodnutí prostou většinou členů v souladu se zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas. Nicméně u aktů obecné povahy, včetně aktů týkajících se regulačních technických norem a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení, u rozpočtových záležitostí, jakož i v případě žádosti členského státu o přezkoumání rozhodnutí orgánu pro bankovnictví o dočasném zákazu nebo omezení určité finanční činnosti je vhodné uplatňovat pravidla o kvalifikované většině stanovená v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních, který tvoří přílohu Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie. Případy týkající se urovnávání sporů mezi vnitrostátními orgány dohledu by měly být posuzovány užší nestrannou odbornou skupinou, složenou z členů, kteří nejsou zástupci příslušných orgánů, jež jsou účastníkem sporu, ani nemají žádný zájem na sporu nebo přímé spojení s dotyčnými příslušnými orgány. Složení odborné skupiny by mělo být přiměřeně vyvážené. Rozhodnutí přijaté odbornou skupinou by mělo být schváleno radou orgánů dohledu prostou většinou členů v souladu se zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas. Co se však týče rozhodnutí přijímaných konsolidujícím orgánem dohledu, mohla by být rozhodnutí navržená odbornou skupinou zamítnuta blokační menšinou hlasů uvedenou v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v článku 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

(54) Plnění úlohy orgánu pro bankovnictví a jemu přidělených úkolů by měla zajistit správní rada složená z předsedy orgánu pro bankovnictví a zástupců vnitrostátních orgánů dohledu a Komise. Správní rada by měla mít nezbytné pravomoci, aby mohla mimo jiné navrhovat roční a víceletý pracovní program, vykonávat určité rozpočtové pravomoci, přijímat plán personální politiky orgánu pro bankovnictví, přijímat zvláštní ustanovení týkající se práva na přístup k dokumentům a navrhovat výroční zprávu.

(55) Orgán pro bankovnictví by měl zastupovat předseda, který bude zaměstnán na plný pracovní úvazek a bude jmenován radou orgánů dohledu, na základě zásluh, dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností významných pro dohled nad finančním trhem a jeho regulaci, v návaznosti na otevřené výběrové řízení pořádané a vedené radou orgánů dohledu, jíž je nápomocna Komise. Za účelem jmenování prvního předsedy

▼B

orgánu pro bankovnictví by Komise kromě jiného měla na základě zásluh, dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností významných pro dohled nad finančním trhem a jeho regulaci sestavit užší seznam uchazečů. V souvislosti se jmenováním následných předsedů by měla být možnost sestavení užšího seznamu Komisí předmětem přezkumu ve zprávě, která má být vypracována podle tohoto nařízení. Do doby než se vybraná osoba ujme svých povinností a do jednoho měsíce po jejím výběru radou orgánů dohledu může Evropský parlament po vyslechnutí vybrané osoby radou orgánů dohledu vznést proti jmenování vybrané osoby námitky.

(56) Řízení orgánu pro bankovnictví by mělo být svěřeno výkonnému řediteli, který by měl mít právo účastnit se zasedání rady orgánů dohledu a správní rady bez hlasovacího práva.

(57) Aby byl zajištěn soulad mezi činnostmi evropských orgánů dohledu v jednotlivých odvětvích, měly by tyto orgány pracovat v úzké součinnosti prostřednictvím společného výboru a v případě nutnosti přijímat společná stanoviska. Společný výbor by měl koordinovat funkce evropských orgánů dohledu ve vztahu k finančním konglomerátům a dalším meziodvětvovým záležitostem. V případě potřeby by měly být akty spadající také do oblasti působnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) nebo Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) přijímány dotčenými evropskými orgány dohledu souběžně. Společnému výboru by měli předsedat po dobu 12 měsíců střídavě předsedové evropských orgánů dohledu. Předseda společného výboru by měl být místopředsedou ESRB. Evropské orgány dohledu by měly poskytnout společnému výboru vybrané zaměstnance, aby se umožnila neformální výměna informací a rozvoj společné kultury dohledu ve všech evropských orgánech dohledu.

(58) Je nutné zajistit, aby strany, kterých se dotýkají rozhodnutí přijatá orgánem pro bankovnictví, mohly uplatnit odpovídající opravné prostředky. Má-li orgán pro bankovnictví rozhodovací pravomoci, měly by mít pro zajištění efektivní ochrany práv jednotlivých stran a z důvodu procesní ekonomie příslušné strany právo odvolat se k odvolacímu senátu. Z důvodu účinnosti a jednotnosti by měl být odvolací senát společným orgánem všech evropských orgánů dohledu, nezávislým na jejich organizační a regulační struktuře. Proti rozhodnutí odvolacího senátu by mělo být možné podat žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

▼B

(59) Aby byla zajištěna úplná autonomie a nezávislost orgánu pro bankovnictví, měl by mít tento orgán autonomní rozpočet, jehož příjmy budou pocházet především z povinných příspěvků vnitrostátních orgánů dohledu a ze souhrnného rozpočtu Evropské unie. Financování orgánu pro bankovnictví z prostředků Unie je předmětem dohody s rozpočtovým orgánem podle bodu 47 interinstitucionální dohody Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([1]). Měla by platit rozpočtová pravidla Unie. Kontrolu účtů by měl provádět Účetní dvůr. Celkový rozpočet je předmětem postupu udělování absolutoria.

(60) Na orgán pro bankovnictví by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ([2]). Orgán pro bankovnictví by měl také přistoupit k Interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ([3]).

(61) Aby byly zajištěny otevřené a transparentní podmínky zaměstnávání a rovné zacházení se zaměstnanci, měly by se na zaměstnance orgánu pro bankovnictví vztahovat služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství ([4]).

(62) Je zásadně důležité chránit obchodní tajemství a ostatní důvěrné informace. Důvěrnost informací poskytnutých orgánu pro bankovnictví a sdílených v rámci sítě by měla podléhat přísným a účinným pravidlům zachování důvěrnosti.

(63) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([5]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se

([1]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.
([4]) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

▼B

zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ([1]) se plně použijí na zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.

(64) Pro zajištění průhledné činnosti orgánu pro bankovnictví by se mělo na tento orgán vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ([2]).

(65) Třetím zemím by měla být umožněna účast na činnosti orgánu pro bankovnictví v souladu s příslušnými dohodami, které Unie uzavře.

(66) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšení fungování vnitřního trhu díky zajištění vysoké, efektivní a jednotné úrovně obezřetnostní regulace a dohledu, ochrany vkladatelů a investorů, ochrany integrity, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, udržování stability finančního systému a posilování mezinárodní koordinace dohledu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a proto jich může být z důvodu rozsahu tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(67) Orgán pro bankovnictví by měl převzít všechny stávající úkoly a pravomoci Evropského výboru orgánů bankovního dohledu. Ke dni zřízení orgánu pro bankovnictví by tedy mělo být zrušeno rozhodnutí Komise 2009/78/ES a příslušným způsobem pozměněno rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 716/2009/ES ze dne 16. září 2009, kterým se zavádí program Společenství na podporu zvláštních činností v oblasti finančních služeb, účetního výkaznictví a auditů ([3]). S ohledem na existující struktury a činnosti Evropského výboru orgánů bankovního dohledu je důležité zajistit velmi úzkou spolupráci mezi tímto výborem a Komisí při zavádění vhodných přechodných opatření a rovněž zajistit, aby bylo co nejvíce omezeno období, během něhož by Komise byla odpovědná za administrativní zřízení a počáteční administrativní fungování orgánu pro bankovnictví.

([1]) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.
([3]) Úř. věst. L 253, 25.9.2009, s. 8.

▼B

(68) Je vhodné stanovit dobu, od kdy bude toto nařízení uplatňováno, aby se zajistila odpovídající připravenost orgánu pro bankovnictví na zahájení činnosti a bezproblémový přechod z Evropského výboru orgánů bankovního dohledu na orgán pro bankovnictví. Orgán pro bankovnictví by měl být odpovídajícím způsobem financován. Alespoň zpočátku by měl být financován ze 40 % z prostředků Unie a ze 60 % z příspěvků členských států, poskytnutých v souladu s postupem vážení hlasů uvedeným v čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

(69) Aby mohl být orgán pro bankovnictví zřízen k 1. lednu 2011, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZŘÍZENÍ A PRÁVNÍ POSTAVENÍ

Článek 1

Zřízení a působnost

1. Tímto nařízením se zřizuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví) (dále jen „orgán pro bankovnictví“).

▼M1

2. Orgán pro bankovnictví jedná v rámci pravomocí, které mu byly svěřeny tímto nařízením, a v rozsahu působnosti směrnice 94/19/ES, směrnice 2002/87/ES, nařízení (ES) č. 1781/2006, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky [1], směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky [2] a relevantních částí směrnice 2002/65/ES, směrnice 2005/60/ES, směrnice 2007/64/ES a směrnice 2009/110/ES, pokud se tyto akty použijí na úvěrové a finanční instituce a příslušné orgány, které nad nimi vykonávají dohled, včetně všech směrnic, nařízení a rozhodnutí vycházejících z uvedených aktů, a v rozsahu působnosti dalších právně závazných aktů Unie, které stanoví úkoly orgánu pro bankovnictví. Orgán pro bankovnictví rovněž jedná v souladu s nařízením Rady (EU) 1024/2013 [3].

▼B

3. Orgán pro bankovnictví jedná rovněž v oblasti činností úvěrových institucí, finančních konglomerátů, investičních podniků, platebních institucí a institucí elektronických peněz ve vztahu k otázkám, které nejsou přímo upraveny akty uvedenými v odstavci 2, včetně otázek

[1] Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.
[2] Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.
[3] Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

▼B

správy a řízení společností, auditů a finančního výkaznictví, za předpokladu, že takové činnosti ze strany orgánu pro bankovnictví jsou nutné pro zajištění účinného a důsledného uplatňování uvedených aktů.

4. Ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčeny pravomoci Komise zajistit dodržování práva Unie, zejména podle článku 258 Smlouvy o fungování EU.

5. Cílem orgánu pro bankovnictví je chránit veřejné zájmy přispíváním ke krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé stabilitě a účinnosti finančního systému v zájmu hospodářství Unie, jejích občanů a podniků. Orgán pro bankovnictví přispívá k:

a) lepšímu fungování vnitřního trhu, včetně především důkladné, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu;

b) zajištění integrity, průhlednosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů,

c) posílení koordinace dohledu na mezinárodní úrovni,

d) předcházení regulatorní arbitráži a prosazování rovných podmínek hospodářské soutěže,

e) zajištění toho, aby čerpání úvěru a jiná rizika byla vhodně upravena a podléhala řádnému dohledu, a

f) posílení ochrany spotřebitelů.

▼M1

Za tímto účelem přispívá orgán pro bankovnictví k zajištění jednotného, účinného a efektivního uplatňování aktů uvedených v odstavci 2, podporuje sbližování dohledu, předkládá stanoviska Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a provádí ekonomické analýzy trhů na podporu dosažení svého cíle.

▼B

Při plnění úkolů, jež jsou mu svěřeny tímto nařízením, věnuje orgán pro bankovnictví zvláštní pozornost veškerým systémovým rizikům představovaným finančními institucemi, jejichž úpadek může ohrozit fungování finančního systému nebo reálné ekonomiky.

▼M1

Při plnění svých úkolů jedná orgán pro bankovnictví nezávisle, objektivně a nediskriminačně v zájmu Unie jako celku.

▼B

Článek 2

Evropský systém dohledu nad finančním trhem

1. Orgán pro bankovnictví je součástí Evropského systému dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“). Hlavním cílem ESFS je zajistit, aby pravidla vztahující se na finanční odvětví byla náležitě uplatňována v zájmu zachování finanční stability a k zajištění důvěry ve finanční systém jako celek a dostatečné ochrany spotřebitelů finančních služeb.

▼B

2. ESFS tvoří:

a) Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“), a to pro účely plnění úkolů stanovených nařízením (EU) č. 1092/2010 a tímto nařízením;

b) orgán pro bankovnictví;

c) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán dohledu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ([1]);

d) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán dohledu pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([2]);

e) Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“), a to pro účely plnění úkolů stanovených v článcích 54 až 57 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010;

▼M1

f) příslušné orgány nebo orgány dohledu vymezené v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení, včetně Evropské centrální banky v případě úkolů, které jí byly svěřeny nařízením Rady (EU) č. 1024/2013, v čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 1094/2010 a v čl. 1 odst. 2nařízení Rady (EU) č. 1095/2010.

▼B

3. Prostřednictvím společného výboru spolupracuje orgán pro bankovnictví pravidelně a úzce s ESRB i s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy), zajišťuje s nimi meziodvětvově jednotnou činnost a zaujímá společné postoje v oblasti dohledu nad finančními konglomeráty a v dalších meziodvětvových otázkách.

4. Podle zásady loajální spolupráce v souladu s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii spolupracují subjekty, které jsou součástí ESFS, na základě důvěry a plného vzájemného respektu, zejména při zajišťování výměny příslušných a spolehlivých informací mezi sebou.

5. Orgány dohledu, které jsou součástí ESFS, jsou povinny provádět dohled nad finančními institucemi působícími v Unii v souladu s akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

▼M1

Článek 3

Odpovědnost orgánů dohledu

Orgány uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) až d) jsou odpovědné Evropskému parlamentu a Radě. Evropská centrální banka je při provádění úkolů dohledu, které jí byly svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013, odpovědná Evropskému parlamentu a Radě v souladu s uvedeným nařízením.

([1]) Viz strana 48 v tomto čísle Úředního věstníku.
([2]) Viz strana 84 v tomto čísle Úředního věstníku.

▼B

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

1) „finančními institucemi“ rozumí „úvěrové instituce“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, „investiční podniky“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/49/ES a „finanční konglomeráty“ ve smyslu čl. 2 odst. 14 směrnice 2002/87/ES, a kromě toho, v souladu se směrnicí 2005/60/ES, se „finančními institucemi“ rozumí úvěrové instituce a finanční instituce ve smyslu čl. 3 odst. 1 a 2 této směrnice;

2) „příslušnými orgány“ rozumí:

▼M1

i) příslušné orgány vymezené v čl. 4 odst. 1 bodě 40 nařízení (EU) č. 575/2013, včetně Evropské centrální banky ve vztahu k záležitostem týkajícím se úkolů, které jsou jí svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013, ve směrnici 2007/64/ES a uvedené ve směrnici 2009/110/ES;

▼B

ii) pokud jde o směrnice 2002/65/ES a 2005/60/ES, orgány příslušné pro zajištění plnění požadavků těchto směrnic úvěrovými a finančními institucemi a

iii) pokud jde o systémy pojištění vkladů, orgány, které spravují tyto systémy podle směrnice 94/19/ES, nebo, pokud je činnost takového systému řízena soukromou společností, veřejný orgán vykonávající dohled nad těmito systémy podle uvedené směrnice.

Článek 5

Právní postavení

1. Orgán pro bankovnictví je subjektem Unie a má právní subjektivitu.

2. V každém členském státě požívá orgán pro bankovnictví nejširšího rozsahu právní subjektivity stanovené vnitrostátním právem pro právnické osoby. Může zejména nabývat a zcizovat movitý a nemovitý majetek a účastnit se soudních řízení.

3. Orgán pro bankovnictví zastupuje předseda.

Článek 6

Složení

Orgán pro bankovnictví tvoří:

1) rada orgánů dohledu, která plní úkoly stanovené článkem 43;

2) správní rada, která plní úkoly stanovené článkem 47;

▼B

3) předseda, který plní úkoly stanovené článkem 48;

4) výkonný ředitel, který plní úkoly stanovené článkem 53;

5) odvolací senát, který plní úkoly stanovené článkem 60.

Článek 7

Sídlo

Orgán pro bankovnictví má sídlo v Londýně.

KAPITOLA II

ÚKOLY A PRAVOMOCI ORGÁNU PRO BANKOVNICTVÍ

Článek 8

Úkoly a pravomoci orgánu pro bankovnictví

1. Orgán pro bankovnictví má tyto úkoly:

▼M1

a) přispívat k vytváření vysoce kvalitních společných norem a postupů regulace a dohledu, zejména předkládáním stanovisek orgánům Unie a vypracováváním obecných pokynů, doporučení, návrhů regulačních technických norem a prováděcích technických norem a dalších opatření, které vycházejí z legislativních aktů Unie uvedených v čl. 1 odst. 2;

aa) vypracovávat a s ohledem na mimo jiné měnící se obchodní postupy a modely finančních institucí aktualizovat evropskou příručku pro výkon dohledu nad finančními institucemi v celé Unii, která stanoví osvědčené postupy dohledu z hlediska metodiky a souvisejících postupů;

▼B

b) přispívat k jednotnému uplatňování právně závazných aktů Unie, zejména tak, že přispívá ke společné kultuře dohledu, zajišťuje jednotné, účinné a efektivní uplatňování aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, zabraňuje regulatorní arbitráži, zprostředkovává a urovnává spory mezi příslušnými orgány, zajišťuje účinný a jednotný dohled nad finančními institucemi a zajišťuje jednotné působení kolegií orgánů dohledu a přijímá opatření mimo jiné v mimořádných situacích;

▼M1

c) usnadňovat přenášení úkolů a povinností mezi příslušnými orgány;

▼B

d) úzce spolupracovat s ESRB, zejména tak, že bude ESRB poskytovat informace nezbytné pro plnění jejích úkolů a bude zajišťovat řádný následný postup v návaznosti na varování a doporučení ESRB;

e) organizovat a provádět srovnávací hodnocení činnosti příslušných orgánů, včetně vydávání obecných pokynů a doporučení a zjišťování osvědčených postupů, v zájmu větší jednoty výsledků dohledu;

▼B

f) sledovat a posuzovat tržní vývoj v oblasti své působnosti, případně včetně trendů v oblasti poskytování úvěrů, zejména domácnostem a malým a středním podnikům;

g) provádět ekonomickou analýzu trhů, aby měl informace nezbytné pro plnění svých funkcí;

h) posilovat ochranu vkladatelů a investorů;

▼M1

i) podporovat v souladu s články 21 až 26 jednotné a konzistentní působení kolegií orgánů dohledu, sledování, posuzování a měření systémového rizika, vypracování a koordinaci ozdravných plánů a plánů řešení úpadků, zajišťování vysoké úrovně ochrany vkladatelů a investorů v celé Unii a rozvoj metod řešení úpadků finančních institucí a posuzování toho, zda jsou zapotřebí vhodné nástroje financování, s cílem podpořit spolupráci mezi příslušnými orgány zapojenými do řešení krizí v souvislosti s přeshraničními institucemi, které mohou představovat systémové riziko;

▼B

j) plnit další konkrétní úkoly stanovené v tomto nařízení a v jiných legislativních aktech;

k) zveřejňovat a pravidelně aktualizovat informace související s touto oblastí činnosti, zejména v rámci své působnosti, na svých internetových stránkách o registrovaných finančních institucích s cílem zajistit pro veřejnost snadnou dostupnost informací.

▼M1

_____

1a. Orgán pro bankovnictví při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení:

a) plně využívá své pravomoci, a

b) se zřetelem na cíl zajištění bezpečnosti a odolnosti úvěrových institucí plně zohledňuje různé typy, modely podnikání a velikost úvěrových institucí.

▼B

2. Pro dosažení úkolů stanovených v odstavci 1 má orgán pro bankovnictví pravomoci stanovené tímto nařízením, zejména pravomoc:

a) vypracovávat návrhy regulačních technických norem v konkrétních případech stanovených v článku 10;

b) vypracovávat návrhy prováděcích technických norem v konkrétních případech stanovených v článku 15;

c) vydávat obecné pokyny a doporučení, jak je stanoveno v článku 16;

▼B

d) vydávat doporučení v konkrétních případech uvedených v čl. 17 odst. 3;

e) přijímat individuální rozhodnutí určená příslušným orgánům v konkrétních případech uvedených v čl. 18 odst. 3 a čl. 19 odst. 3;

f) v případech týkajících se přímo použitelného práva Unie přijímat individuální rozhodnutí určená finančním institucím v konkrétních případech uvedených v čl. 17 odst. 6, v čl. 18 odst. 4 a v čl. 19 odst. 4;

g) vydávat stanoviska pro Evropský parlament, Radu nebo Komisi podle článku 34;

h) shromažďovat nezbytné informace týkající se finančních institucí podle článku 35;

i) vypracovávat jednotné metodiky pro posuzování účinku charakteristik produktů a distribučních procesů na finanční pozici institucí a na ochranu spotřebitelů;

j) zajistit centrálně přístupnou databázi registrovaných finančních institucí v oblasti své působnosti, pokud tak stanoví akty uvedené v čl. 1 odst. 2.

▼M1

2a. Orgán pro bankovnictví při plnění úkolů uvedených v odstavci 1 a při výkonu pravomocí uvedených v odstavci 2 řádně zohledňuje zásady zlepšování právní úpravy i výsledky analýz nákladové efektivnosti vypracovaných v souladu s tímto nařízením.

▼B

Článek 9

Úkoly spojené s ochranou spotřebitelů a finančními činnostmi

1. Orgán pro bankovnictví převezme vedoucí úlohu při prosazování průhlednosti, zjednodušování a spravedlnosti podmínek na trhu se spotřebitelskými finančními produkty či službami v rámci vnitřního trhu, a to i prostřednictvím:

a) shromažďování a analýzy informací o spotřebitelských trendech a podávání zpráv o nich;

b) posuzování a koordinace iniciativ v oblasti finanční gramotnosti a vzdělávání prováděných příslušnými orgány;

c) vypracovávání norem pro odbornou přípravu v tomto odvětví a

d) účasti na vypracovávání společných pravidel pro zveřejňování údajů.

▼B

2. Orgán pro bankovnictví sleduje nové i stávající finanční činnosti a může přijmout obecné pokyny a doporučení s cílem podpořit bezpečnost a odolnost trhů a sbližování regulačních postupů.

3. Orgán pro bankovnictví může rovněž vydat varování v případě, že určitá finanční činnost vážně ohrožuje cíle stanovené v čl. 1 odst. 5.

▼M1

4. Orgán pro bankovnictví zřídí jako svou nedílnou součást výbor pro finanční inovace, který bude sdružovat všechny příslušné orgány dohledu s cílem dosáhnout koordinovaného přístupu při stanovování pravidel pro nové nebo inovativní finanční činnosti a vykonávání dohledu nad nimi a poskytovat orgánu pro bankovnictví poradenství určené k předložení Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

▼B

5. Orgán pro bankovnictví může dočasně zakázat nebo omezit některé finanční činnosti, které ohrožují řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, v případech a za podmínek stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, nebo, bude-li to nutné, v případě mimořádné situace v souladu s článkem 18 a za podmínek v něm stanovených.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci přezkoumává orgán pro bankovnictví v přiměřených intervalech, nejméně však každé tři měsíce. Není-li rozhodnutí v uvedené tříměsíční lhůtě obnoveno, pozbývá automaticky platnosti.

Členský stát může orgán pro bankovnictví požádat, aby své rozhodnutí znovu zvážil. V takovém případě orgán pro bankovnictví rozhodne postupem podle čl. 44 odst. 1 druhého pododstavce, zda své rozhodnutí potvrzuje.

▼M1

Orgán pro bankovnictví může rovněž posoudit, zda je nutné zakázat nebo omezit určité typy finančních činností, a v případě, že to skutečně nutné je, informovat Komisi a příslušné orgány, aby usnadnil přijetí takového zákazu či omezení.

▼B

Článek 10

Regulační technické normy

1. Pokud Evropský parlament a Rada svěří Komisi pravomoc přijímat regulační technické normy prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU za účelem zajištění důsledné harmonizace v oblastech konkrétně stanovených legislativními akty uvedenými v čl. 1 odst. 2, může orgán pro bankovnictví vypracovat návrhy regulačních technických norem. Návrhy norem předkládá orgán pro bankovnictví Komisi ke schválení.

▼B

Regulační technické normy jsou technické povahy a nepředstavují strategická či politická rozhodnutí a jejich obsah je vymezen legislativními akty, z nichž vycházejí.

Před předložením návrhů Komisi povede orgán pro bankovnictví otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotyčných návrhů regulačních technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Orgán pro bankovnictví si rovněž vyžádá stanovisko skupiny subjektů působících v bankovnictví uvedené v článku 37.

V případě, že orgán pro bankovnictví předloží návrh regulační technické normy, Komise tento návrh okamžitě předá Evropskému parlamentu a Radě.

Do tří měsíců od obdržení návrhu regulační technické normy rozhodne Komise o tom, zda jej schválí. Komise může navržené regulační technické normy schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie.

Pokud Komise nehodlá schválit navržené regulační technické normy nebo je hodlá schválit zčásti nebo se změnami, zašle návrh regulační technické normy zpět orgánu pro bankovnictví s uvedením důvodů, proč nebyly schváleny, nebo případně s uvedením důvodů pro své změny. Orgán pro bankovnictví může pozměnit návrh regulační technické normy na základě změn navržených Komisí ve lhůtě šesti týdnů a opětovně jej předložit Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovnictví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovnictví v uvedené šestitýdenní lhůtě pozměněný návrh regulační technické normy nepředloží nebo předloží návrh regulační technické normy, který nebyl pozměněn způsobem odpovídajícím změnám navrženým Komisí, může Komise tuto regulační technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní, nebo může tuto normu odmítnout.

Komise nesmí měnit obsah navržené regulační technické normy vypracované orgánem pro bankovnictví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

2. Pokud orgán pro bankovnictví návrh regulační technické normy nepředloží ve lhůtě stanovené v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může Komise požádat o předložení tohoto návrhu v nové lhůtě.

▼B

3. Pouze pokud orgán pro bankovnictví svůj návrh regulační technické normy Komisi nepředloží ve lhůtě podle odstavce 2, může Komise regulační technickou normu přijmout prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci bez návrhu orgánu pro bankovnictví.

Komise povede otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu těchto navržených regulačních technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Komise si rovněž vyžádá stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v bankovnictví uvedené v článku 37.

Návrh regulační technické normy Komise neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

Komise zašle svůj návrh regulační technické normy rovněž orgánu pro bankovnictví. Orgán pro bankovnictví může ve lhůtě šesti týdnů návrh regulační technické normy pozměnit a předložit jej Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovnictví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovnictví pozměněný návrh regulační technické normy nepředloží v šestitýdenní lhůtě uvedené ve čtvrtém pododstavci, může Komise regulační technickou normu přijmout.

Pokud orgán pro bankovnictví pozměněný návrh regulační technické normy do šesti týdnů předloží, může Komise návrh regulační technické normy pozměnit na základě změn provedených orgánem pro bankovnictví nebo regulační technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní. Komise nesmí měnit obsah navržené regulační technické normy vypracované orgánem pro bankovnictví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

4. Regulační technické normy se přijímají ve formě nařízení či rozhodnutí. Vyhlašují se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným.

Článek 11

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v článku 10 je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 16. prosince 2010. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 14.

▼B

2. Přijetí regulační technické normy Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pravomoc přijímat regulační technické normy je Komisi svěřena za podmínek stanovených v článcích 12 až 14.

Článek 12

Zrušení přenesení pravomoci

1. Přenesení pravomoci uvedené v článku 10 může Evropský parlament nebo Rada kdykoliv zrušit.

2. Orgán, který zahájí vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných regulačních technických norem. Rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

Námitky proti regulačním technickým normám

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti regulační technické normě přijaté Komisí vyslovit námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

▼M2

Pokud Komise přijímá regulační technickou normu, která je shodná s návrhem regulační technické normy předloženým orgánem pro bankovnictví, činí lhůta, v níž mohou Evropský parlament a Rada vyslovit námitky, jeden měsíc ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o počáteční lhůtu jednoho měsíce a může být prodloužena o další měsíc.

▼B

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námitky proti regulační technické normě nevysloví, zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem v ní stanoveným.

Pokud Evropský parlament i Rada informují Komisi o svém úmyslu námitky proti regulační technické normě nevyslovit, může být regulační technická norma zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie a* vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty.

▼B

3. Regulační technická norma nevstoupí v platnost, pokud proti ní Evropský parlament nebo Rada vysloví námitky ve lhůtě uvedené v odstavci 1. Orgán, který vyslovuje námitky proti regulační technické normě, je v souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování EU odůvodní.

Článek 14

Neschválení nebo změna návrhu regulačních technických norem

1. V případě, že Komise neschválí návrh regulační technické normy nebo jej pozmění v souladu s článkem 10, informuje o této skutečnosti orgán pro bankovnictví, Evropský parlament a Radu a uvede důvody.

2. Ve vhodných případech může Evropský parlament nebo Rada pozvat příslušného komisaře spolu s předsedou orgánu pro bankovnictví do jednoho měsíce od oznámení podle odstavce 1 na zasedání příslušného výboru Evropského parlamentu nebo na zasedání Rady k tomuto účelu svolané, aby přednesli a vysvětlili své rozdílné postoje.

Článek 15

Prováděcí technické normy

1. Orgán pro bankovnictví může prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU vypracovat prováděcí technické normy v oblastech, které jsou konkrétně stanoveny v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2. Prováděcí technické normy jsou technické povahy, nepředstavují strategická či politická rozhodnutí a jejich obsah vymezuje podmínky uplatňování uvedených aktů. Návrhy prováděcích technických norem předkládá orgán pro bankovnictví Komisi ke schválení.

Před předložením návrhu prováděcích technických norem Komisi povede orgán pro bankovnictví otevřené veřejné konzultace a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu těchto navržených prováděcích technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Orgán pro bankovnictví si rovněž vyžádá stanovisko skupiny subjektů působících v bankovnictví uvedené v článku 37.

V případě, že orgán pro bankovnictví předloží návrh prováděcí technické normy, Komise tento návrh okamžitě předá Evropskému parlamentu a Radě.

Do tří měsíců od obdržení návrhu prováděcí technické normy rozhodne Komise o tom, zda tento návrh schválí. Komise může tuto lhůtu prodloužit o jeden měsíc. Komise může navržené prováděcí technické normy schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie.

▼B

Pokud Komise nehodlá schválit navržené prováděcí technické normy nebo je hodlá schválit zčásti nebo se změnami, zašle návrh prováděcí technické normy zpět orgánu pro bankovnictví s uvedením důvodů pro neschválení, nebo případně s odůvodněním navrhovaných změn. Orgán pro bankovnictví může ve lhůtě šesti týdnů návrh prováděcí technické normy pozměnit na základě změn navržených Komisí a opětovně jej předložit Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovnictví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovnictví v šestitýdenní lhůtě uvedené v pátém pododstavci pozměněný návrh prováděcí technické normy nepředloží nebo předloží návrh prováděcí technické normy, který nebyl pozměněn způsobem odpovídajícím změnám navrženým Komisí, může Komise danou prováděcí technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní, nebo může tuto normu odmítnout.

Komise nesmí měnit obsah navržené prováděcí technické normy vypracované orgánem pro bankovnictví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

2. Pokud orgán pro bankovnictví návrh prováděcí technické normy nepředloží ve lhůtě stanovené v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může Komise požádat o předložení tohoto návrhu v nové lhůtě.

3. Pouze pokud orgán pro bankovnictví svůj návrh prováděcí technické normy Komisi nepředloží ve lhůtách podle odstavce 2, může Komise prováděcí technickou normu přijmout prostřednictvím prováděcího aktu bez návrhu orgánu pro bankovnictví.

Komise povede otevřené veřejné konzultace o návrzích prováděcích technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotyčných navržených prováděcích technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Komise si rovněž vyžádá stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v bankovnictví uvedené v článku 37.

Návrh prováděcí technické normy Komise neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

Návrh prováděcí technické normy zašle Komise též orgánu pro bankovnictví. Orgán pro bankovnictví může ve lhůtě šesti týdnů návrh prováděcí technické normy pozměnit a předložit jej Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovnictví Evropskému parlamentu a Radě.

▼B

Pokud orgán pro bankovnictví pozměněný návrh prováděcí technické normy v šestitýdenní lhůtě uvedené ve čtvrtém pododstavci nepředloží, může Komise prováděcí technickou normu přijmout.

Pokud orgán pro bankovnictví pozměněný návrh prováděcí technické normy ve lhůtě šesti týdnů předloží, může Komise návrh prováděcí technické normy pozměnit na základě změn navržených orgánem pro bankovnictví nebo prováděcí technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní.

Komise nesmí měnit obsah navržených prováděcích technických norem vypracovaných orgánem pro bankovnictví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

4. Prováděcí technické normy se přijímají ve formě nařízení nebo rozhodnutí. Vyhlašují se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným.

Článek 16

Obecné pokyny a doporučení

1. S cílem zavést jednotné, účinné a efektivní postupy dohledu v rámci ESFS a zajistit společné, důsledné a jednotné uplatňování práva Unie vydává orgán pro bankovnictví obecné pokyny a doporučení určená příslušným orgánům či finančním institucím.

2. Orgán pro bankovnictví povede v případech, v nichž je to vhodné, otevřené veřejné konzultace o obecných pokynech a doporučeních a provede analýzu souvisejících potenciálních nákladů a přínosů. Takovéto konzultace a analýzy musí být přiměřené, v poměru k rozsahu, povaze a dopadům těchto obecných pokynů či doporučení. Je-li to vhodné, vyžádá si orgán pro bankovnictví rovněž stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v bankovnictví uvedené v článku 37.

3. Příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny a doporučeními řídily.

Do dvou měsíců od vydání obecných pokynů nebo doporučení každý příslušný orgán potvrdí, zda se těmito obecnými pokyny nebo doporučením řídí nebo hodlá řídit. V případě, že se příslušný orgán obecnými pokyny nebo doporučením neřídí nebo nehodlá řídit, informuje o tom orgán pro bankovnictví a uvede své důvody.

Orgán pro bankovnictví zveřejní skutečnost, že se příslušný orgán obecnými pokyny nebo doporučením neřídí nebo nehodlá řídit. Orgán pro bankovnictví může rovněž v jednotlivých případech rozhodnout o tom, že zveřejní důvody příslušného orgánu, proč se určitými obecnými pokyny nebo doporučením neřídí. Dotčený příslušný orgán je o takovém zveřejnění předem informován.

▼B

Pokud je to stanoveno v obecných pokynech či doporučení, musí finanční instituce jasným a podrobným způsobem podávat zprávu o tom, zda se těmito obecnými pokyny nebo doporučením řídí.

4. Ve zprávě uvedené v čl. 43 odst. 5 orgán pro bankovnictví informuje Evropský parlament, Radu a Komisi o vydaných obecných pokynech a doporučeních a o tom, jaké příslušné orgány se těmito obecnými pokyny a doporučeními neřídí a jakým způsobem hodlá orgán pro bankovnictví zajistit, aby se tyto dotčené příslušné orgány v budoucnu jeho doporučeními a obecnými pokyny řídily.

Článek 17

Porušení práva Unie

1. Jestliže příslušný orgán neuplatňuje akty uvedené v čl. 1 odst. 2 či je uplatňuje způsobem, který se jeví jako porušení práva Unie, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem stanovených v souladu s články 10 až 15, zejména jestliže nezajistí, aby finanční instituce plnila požadavky stanovené uvedenými akty, postupuje orgán pro bankovnictví v souladu s pravomocemi stanovenými v odstavcích 2, 3 a 6 tohoto článku.

2. Na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů, Evropského parlamentu, Rady, Komise, skupiny subjektů působících v bankovnictví nebo z vlastní iniciativy a po sdělení dotčenému příslušnému orgánu může orgán pro bankovnictví provádět šetření údajného porušování nebo neuplatňování práva Unie.

▼M2

Aniž jsou dotčeny pravomoci stanovené v článku 35, poskytne příslušný orgán orgánu pro bankovnictví neprodleně veškeré informace, které orgán pro bankovnictví považuje za nezbytné pro své šetření, včetně informací o tom, jak jsou v souladu s právem Unie uplatňovány akty uvedené v čl. 1 odst. 2.

▼B

3. Orgán pro bankovnictví může do dvou měsíců od zahájení šetření vydat dotčenému příslušnému orgánu doporučení, ve kterém stanoví opatření nezbytná pro zajištění souladu s právem Unie.

Do deseti pracovních dnů od obdržení doporučení příslušný orgán informuje orgán pro bankovnictví o opatřeních, která přijal nebo která hodlá přijmout pro zajištění souladu s právem Unie.

4. Jestliže příslušný orgán nezajistí soulad s právem Unie do jednoho měsíce ode dne, kdy obdrží doporučení orgánu pro bankovnictví, může Komise poté, co byla informována orgánem pro bankovnictví, nebo z vlastní iniciativy vydat formální stanovisko, kterým bude po příslušném orgánu požadovat, aby přijal opatření nezbytná pro dosažení souladu s právem Unie. Formální stanovisko Komise zohlední doporučení orgánu pro bankovnictví.

▼B

Komise vydá toto formální stanovisko nejpozději do tří měsíců po přijetí doporučení. Tuto lhůtu může Komise o jeden měsíc prodloužit.

Orgán pro bankovnictví a všechny příslušné orgány poskytnou Komisi veškeré nezbytné informace.

5. Do deseti pracovních dnů od obdržení formálního stanoviska podle odstavce 4 příslušný orgán informuje Komisi a orgán pro bankovnictví o opatřeních, která přijal nebo která hodlá přijmout, aby vyhověl uvedenému formálnímu stanovisku.

6. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, jestliže příslušný orgán nevyhoví formálnímu stanovisku uvedenému v odstavci 4 ve lhůtě v něm uvedené a je-li nutné včas napravit tento nesoulad, aby byly zachovány nebo obnoveny neutrální podmínky pro hospodářskou soutěž na trhu nebo aby se zajistilo řádné fungování a integrita finančního systému, může orgán pro bankovnictví v případě, že se příslušné požadavky aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 přímo vztahují na finanční instituce, přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle práva Unie, včetně případného ukončení konkrétního jednání.

Rozhodnutí orgánu pro bankovnictví musí být v souladu s formálním stanoviskem vydaným Komisí podle odstavce 4.

7. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 6 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti.

Při přijímání opatření souvisejícího s otázkami, které jsou předmětem formálního stanoviska podle odstavce 4 nebo rozhodnutí podle odstavce 6 musí příslušné orgány dodržovat formální stanovisko nebo rozhodnutí.

8. Ve zprávě podle čl. 43 odst. 5 orgán pro bankovnictví uvede, které příslušné orgány a finanční instituce nedodržují formální stanoviska nebo rozhodnutí uvedená v odstavcích 4 a 6 tohoto článku.

Článek 18

Opatření v mimořádných situacích

▼M1

1. V případě nepříznivého vývoje, který může vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, orgán pro bankovnictví aktivně podporuje a v případě nutnosti koordinuje veškerá opatření přijatá dotyčnými příslušnými orgány dohledu.

▼M1

Aby mohl orgán pro bankovnictví vykonávat svou podpůrnou a koordinační roli, musí jej dotyčné příslušné orgány dohledu plně informovat o relevantním vývoji a zvát v roli pozorovatele na veškerá důležitá jednání.

▼B

2. Rada může za konzultace s Komisí a ESRB a případně s evropskými orgány dohledu přijmout na žádost orgánu pro bankovnictví, Komise nebo ESRB rozhodnutí určené orgánu pro bankovnictví, kterým pro účely tohoto nařízení určí, že nastala mimořádná situace. Toto rozhodnutí Rada přezkoumává v přiměřených intervalech, nejméně však jednou měsíčně. Není-li rozhodnutí ve lhůtě jednoho měsíce obnoveno, pozbývá automaticky platnosti. Rada může kdykoli určit, že mimořádná situace skončila.

Pokud ESRB nebo orgán pro bankovnictví mají za to, že by mohlo dojít k mimořádné situaci, vydají důvěrné doporučení určené Radě a předloží posouzení situace. Rada poté určí, zda je nutné svolat zasedání. Při tomto postupu musí být zaručeno, že se bude náležitě dbát na zachování důvěrnosti.

Pokud Rada rozhodne o existenci mimořádné situace, neprodleně o tom informuje Evropský parlament a Komisi.

▼M1

3. Jestliže Rada přijala rozhodnutí podle odstavce 2, a za výjimečných okolností, kdy jsou nutná koordinovaná opatření příslušných orgánů pro řešení nepříznivého vývoje, který by mohl v Unii vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému či jeho části, může orgán pro bankovnictví přijímat individuální rozhodnutí, v nichž bude po příslušných orgánech vyžadovat přijetí nezbytných opatření v souladu s právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, s cílem reagovat na takovýto vývoj tím, že zajistí, aby finanční instituce a příslušné orgány plnily požadavky stanovené těmito právními předpisy.

▼B

4. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, nevyhoví-li příslušný orgán rozhodnutí orgánu pro bankovnictví uvedenému v odstavci 3 ve lhůtě stanovené v tomto rozhodnutí, může orgán pro bankovnictví v případě, že se příslušné požadavky legislativních aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých v souladu s uvedenými akty, přímo vztahují na finanční instituce, přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle těchto právních předpisů, včetně případného ukončení konkrétního jednání. Toto ustanovení se použije pouze v situacích, kdy příslušný orgán neuplatní legislativní akty uvedené v čl. 1 odst. 2, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých v souladu s uvedenými akty, nebo je uplatní způsobem, který se jeví jako zjevné porušování těchto aktů, a kdy je naléhavě zapotřebí náprava v zájmu obnovy řádného fungování a integrity finančních trhů nebo stability celého finančního systému Unie nebo jeho části.

▼B

5. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 4 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti.

Jakékoliv opatření příslušných orgánů související s otázkami, které jsou předmětem rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4, musí být slučitelné s těmito rozhodnutími.

Článek 19

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány týkajících se přeshraničních situací

▼M1

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci stanovené v článku 17, jestliže příslušný orgán nesouhlasí s postupem nebo obsahem opatření či s nečinností jiného příslušného orgánu v případech stanovených v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro bankovnictví na žádost jednoho nebo více dotčených příslušných orgánů pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4 tohoto článku.

▼B

V případech stanovených v právních předpisech uvedených v čl. 1 odst. 2, a pokud lze na základě objektivních kritérií konstatovat, že mezi příslušnými orgány různých členských států dochází ke sporu, může orgán pro bankovnictví z vlastní iniciativy pomoci těmto orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4.

2. Orgán pro bankovnictví stanoví lhůtu pro smírné urovnání sporu mezi příslušnými orgány, přičemž vezme v úvahu veškeré související lhůty stanovené v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 a složitost a naléhavost záležitosti. V této fázi působí orgán pro bankovnictví jako zprostředkovatel.

3. Jestliže dotčené příslušné orgány nedosáhnou dohody ve lhůtě pro smírné urovnání sporu uvedené v odstavci 2, může orgán pro bankovnictví postupem stanoveným v čl. 44 odst. 1 třetím a čtvrtém pododstavci přijmout rozhodnutí požadující, aby dotčené příslušné orgány za účelem urovnání dané záležitosti přijaly konkrétní opatření nebo se zdržely jednání, přičemž toto rozhodnutí bude mít pro tyto příslušné orgány závazné účinky, tak aby bylo zajištěno dodržování práva Unie.

4. Aniž by byly dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, jestliže příslušný orgán nevyhoví rozhodnutí orgánu pro bankovnictví, a tedy nezajistí, aby finanční instituce plnila požadavky, které se na ni přímo vztahují prostřednictvím aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro bankovnictví přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle práva Unie, včetně případného ukončení konkrétního jednání.

▼B

5. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 4 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti. Jakékoliv opatření příslušných orgánů související se skutečnostmi, které jsou předmětem rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4, musí být slučitelné s těmito rozhodnutími.

6. Ve zprávě podle čl. 50 odst. 2 informuje předseda orgánu pro bankovnictví o povaze a druhu sporů mezi příslušnými orgány, o dosažených dohodách a o rozhodnutích ohledně urovnání takových sporů.

Článek 20

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány v různých odvětvích

Společný výbor řeší postupem stanoveným v článcích 19 a 56 spory, které se týkají několika odvětví a které mohou vzniknout mezi příslušnými orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.

▼M1

Článek 20a

Sbližování postupů dohledu

Orgán pro bankovnictví podporuje v rámci svých pravomocí sbližování postupů dohledu a hodnocení v souladu se směrnicí 2013/36/ EU s cílem vytvořit v Unii přísné normy dohledu.

▼B

Článek 21

Kolegia orgánů dohledu

▼M1

1. Orgán pro bankovnictví podporuje v rámci svých pravomocí účinné, účelné a jednotné působení kolegií orgánů dohledu podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU a prosazuje jednotné uplatňování práva Unie mezi nimi. V zájmu sbližování osvědčených postupů dohledu podporuje orgán pro bankovnictví společné plány dohledu a společné kontroly a zaměstnanci orgánu pro bankovnictví se mohou účastnit činností kolegií orgánů dohledu, včetně kontrol na místě, jež společně provádějí nejméně dva příslušné orgány.

2. Orgán pro bankovnictví hraje rozhodující úlohu při zajišťování jednotného fungování kolegií orgánů dohledu nad přeshraničními finančními institucemi v celé Unii a zohledňuje přitom systémové riziko, které by mohly představovat finanční instituce uvedené v článku 23, a je-li to vhodné, svolá schůzi některého kolegia.

▼B

Pro účely tohoto odstavce a odstavce 1 tohoto článku se orgán pro bankovnictví považuje za „příslušný orgán“ ve smyslu příslušných právních předpisů.

▼B

Orgán pro bankovnictví může:

a) shromažďovat a sdílet veškeré související informace ve spolupráci s příslušnými orgány, s cílem usnadnit práci kolegia, a zřídit a spravovat centrální systém, v jehož rámci budou informace přístupné příslušným orgánům v kolegiu;

b) iniciovat a koordinovat v rámci celé Unie zátěžové testy v souladu s článkem 32, jejichž cílem je vyhodnotit odolnost finančních institucí, zejména systémové riziko představované finančními institucemi uvedenými v článku 23, vůči nepříznivému tržnímu vývoji a možnosti nárůstu systémového rizika v zátěžových situacích, a zajistit přitom jednotnou metodiku provádění těchto testů na vnitrostátní úrovni, a případně vydat příslušnému orgánu doporučení k napravení problémů uvedených v zátěžovém testu;

c) podporovat účinné a efektivní činnosti dohledu, včetně hodnocení rizik, jimž jsou nebo by mohly být finanční instituce vystaveny a jež byla zjištěna v rámci procesu kontroly orgánem dohledu nebo v zátěžových situacích;

d) v souladu s úkoly a pravomocemi stanovenými tímto nařízením dohlížet na činnost příslušných orgánů a

e) požadovat další jednání kolegia v případech, v nichž se domnívá, že rozhodnutí by mělo za následek nesprávné uplatňování práva Unie nebo by nepřispělo k dosažení cíle, kterým je sbližování postupů dohledu. Může rovněž požadovat, aby konsolidující orgán dohledu naplánoval zasedání kolegia nebo aby na pořad jednání takového zasedání zařadil další bod.

3. Orgán pro bankovnictví může vypracovat návrhy regulačních technických norem a prováděcích technických norem za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování ustanovení týkajících se operativní činnosti kolegií orgánů dohledu, a vydávat obecné pokyny a doporučení přijatá podle článku 16 s cílem podpořit sbližování fungování dohledu a osvědčené postupy, jež byly přijaty kolegii orgánů dohledu.

4. Orgán pro bankovnictví má mít právně závaznou úlohu zprostředkovatele, která by měla umožnit řešit spory mezi příslušnými orgány postupem stanoveným v článku 19. Orgán pro bankovnictví může v souladu s článkem 19 přijímat rozhodnutí v oblasti dohledu, která se přímo vztahují na dotčenou instituci.

Článek 22

Obecná ustanovení

1. Orgán pro bankovnictví řádně zváží systémové riziko vymezené v nařízení (EU) č. 1092/2010. Řeší jakékoli riziko narušení kontinuity finančních služeb, které:

a) je způsobeno zhoršením celého finančního systému nebo jeho částí a

▼B

b) může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku.

Orgán pro bankovnictví případně zváží sledování a posuzování systémových rizik vyvinuté ESRB a orgánem pro bankovnictví a reaguje na varování a doporučení ESRB v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1092/2010.

▼M1

1a. Orgán pro bankovnictví alespoň jednou ročně zváží, zda má být v celé Unii posouzena odolnost finančních institucí v souladu s článkem 32, a své odůvodnění sdělí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Pokud se takové posouzení vypracovává pro celou Unii, orgán pro bankovnictví, považuje-li to za vhodné, zveřejní výsledky každé hodnocené finanční instituce.

▼B

2. Orgán pro bankovnictví vypracuje ve spolupráci s ESRB společný soubor kvantitativních a kvalitativních ukazatelů (přehled ukazatelů rizik) pro zjišťování a měření systémového rizika.

Orgán pro bankovnictví rovněž vyvine náležitý mechanismus pro zátěžové testy, který pomůže určit instituce, jež mohou představovat systémové riziko. Tyto instituce musí podléhat zpřísněnému dohledu a v případě potřeby ozdravným postupům a postupům pro řešení úpadků podle článku 25.

3. Aniž jsou dotčeny akty uvedené v čl. 1 odst. 2, vypracuje orgán pro bankovnictví podle potřeby dodatečné obecné pokyny a doporučení pro finanční instituce, aby se zohlednilo systémové riziko představované těmito institucemi.

Orgán pro bankovnictví zajistí, aby se systémové riziko představované finančními institucemi zohlednilo při přípravě návrhu regulačních technických norem a prováděcích technických norem v oblastech stanovených legislativními akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

4. Na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů Evropského parlamentu, Rady nebo Komise, nebo z vlastní iniciativy může orgán pro bankovnictví provádět šetření u určitého typu finančních institucí nebo typu produktu nebo způsobu chování s cílem posoudit případné hrozby pro stabilitu finančního systému a doporučit dotčeným příslušným orgánům vhodná opatření.

Pro tyto účely může orgán pro bankovnictví využít pravomoci, které mu svěřuje toto nařízení, včetně článku 35.

5. Společný výbor zajistí celkovou a meziodvětvovou koordinaci činností prováděných v souladu s tímto článkem.

▼B

Článek 23

Zjištění a měření systémového rizika

1. Orgán pro bankovnictví vytvoří po konzultaci s ESRB kritéria pro zjišťování a měření systémového rizika a vhodný mechanismus zátěžového testování, který zahrne hodnocení možnosti růstu systémového rizika v zátěžových situacích představovaného finančními institucemi. Finanční instituce, které mohou představovat systémové riziko, musí podléhat zpřísněnému dohledu a v případě potřeby ozdravným postupům a postupům pro řešení úpadků uvedeným v článku 25.

2. Orgán pro bankovnictví při vytváření kritérií pro zjišťování a měření systémového rizika představovaného finančními institucemi plně zohlední příslušné mezinárodní přístupy, včetně přístupů vytvořených Radou pro finanční stabilitu, Mezinárodním měnovým fondem a Bankou pro mezinárodní platby.

Článek 24

Trvalá schopnost reagovat na systémová rizika

1. Orgán pro bankovnictví zajistí, že bude mít neustále k dispozici specializované kapacity, které mu umožní účinně reagovat na vznik systémových rizik uvedených v článcích 22 a 23, a zejména ve vztahu k institucím, které představují systémové riziko.

2. Orgán pro bankovnictví plní úkoly, které mu jsou svěřeny tímto nařízením a právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, a přispívá k zajištění soudržného a koordinovaného režimu řízení a řešení krizí v Unii.

Článek 25

Ozdravné postupy a postupy pro řešení úpadků

▼M1

1. Orgán pro bankovnictví přispívá k vytváření a koordinaci účinných, konzistentních a aktualizovaných ozdravných plánů a plánů řešení úpadků finančních institucí a aktivně se na vytváření těchto plánů podílí. Orgán pro bankovnictví se rovněž v případech, kdy je tak stanoveno v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2, podílí na vypracování postupů pro mimořádné situace a preventivních opatření k minimalizaci systémového dopadu případných úpadků.

▼B

2. Orgán pro bankovnictví může určit osvědčené postupy zaměřené na usnadňování řešení úpadků institucí, zejména skupin působících přeshraničně, a to způsoby, které zamezují přenosu nákazy, a zároveň zajistit dostupnost vhodných nástrojů včetně dostatečných zdrojů, jež dané instituci nebo skupině umožní řešit úpadek řádně, nákladově efektivním způsobem a včas.

3. Orgán pro bankovnictví může vypracovat regulační technické normy a prováděcí technické normy v mezích stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 postupem stanoveným v článcích 10 až 15.

▼B

Článek 26

Evropská soustava systémů pojištění vkladů

1. Orgán pro bankovnictví přispívá k posílení evropské soustavy vnitrostátních systémů pojištění vkladů, a to tím, že jedná v rámci pravomocí, které mu svěřilo toto nařízení, s cílem zajistit správné uplatňování směrnice 94/19/ES, aby se tak zajistilo patřičné financování vnitrostátních systémů pojištění vkladů prostřednictvím příspěvků finančních institucí, a to včetně institucí, které jsou usazeny a přijímají vklady v Unii, ale jejich sídlo se nachází mimo Unii, jak stanoví směrnice 94/19/ES, a aby se zajistila vysoká úroveň ochrany pro všechny vkladatele v rámci harmonizovaného systému v celé Unii, čímž zůstává stabilizující bezpečnostní úloha systémů vzájemných záruk nenarušená, za předpokladu, že jsou v souladu s právními předpisy Unie.

2. Článek 16 o pravomocích orgánu pro bankovnictví, pokud jde o přijímání obecných pokynů a doporučení, se použije na systémy pojištění vkladů.

3. Orgán pro bankovnictví může vypracovat regulační technické normy a prováděcí technické normy v mezích stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 postupem stanoveným v článcích 10 až 15.

4. Přezkum tohoto nařízení stanovený v článku 81 se bude zabývat zejména sbližováním evropské soustavy vnitrostátních systémů pojištění vkladů.

Článek 27

Evropský systém pro řešení problémů bank a jeho financování

1. Orgán pro bankovnictví přispívá k rozvoji metod řešení úpadků finančních institucí, zejména těch, které mohou představovat systémové riziko, a to způsoby, které zamezí přenosu nákazy a umožní řádné a včasné ukončení činnosti těchto institucí, přičemž uvedené metody případně zahrnují soudržné a stabilní mechanismy financování, je-li to vhodné.

▼M1

2. Orgán pro bankovnictví posuzuje nezbytnost systému konzistentních, stabilních a důvěryhodných mechanismů financování, které zahrnují vhodné nástroje financování spojené se souborem koordinovaných opatření pro řízení krizí.

▼B

Orgán pro bankovnictví přispívá k činnostem, které se týkají zajištění rovných podmínek a kumulovaných dopadů systémů odvodů a příspěvků ze strany finanční institucí, jež by mohly být zavedeny s cílem zajistit spravedlivé sdílení zátěže a motivovat k omezování systémového rizika jakožto součást soudržného a důvěryhodného rámce pro řešení krizí.

▼B

Přezkum tohoto nařízení stanovený v článku 81 se bude zabývat zejména možným posílením úlohy orgánu pro bankovnictví v rámci předcházení krizím a při jejich řízení a řešení a v případě potřeby vytvořením evropského fondu pro řešení problémů.

Článek 28

Delegování úkolů a povinností

1. Příslušné orgány mohou se souhlasem orgánu, na nějž mají být úkoly či povinnosti delegovány, delegovat úkoly a povinnosti na orgán pro bankovnictví nebo na jiné příslušné orgány za podmínek stanovených v tomto článku. Členské státy mohou stanovit konkrétní podmínky pro delegování povinností, které musí být splněny dříve, než jejich příslušné orgány uzavřou takové dohody o delegování, a mohou omezit rozsah delegování na to, co je nezbytně nutné pro účinný dohled nad finančními institucemi nebo skupinami působícími přeshraničně.

2. Orgán pro bankovnictví povzbuzuje a podporuje delegování úkolů a povinností mezi příslušnými orgány tak, že určí úkoly a povinnosti, které mohou být delegovány nebo prováděny společně, a prosazuje uplatňování osvědčených postupů.

3. Delegování povinností vede k přenesení pravomocí stanovených v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2. Postupy, vymáhání a správní a soudní přezkum v souvislosti s delegovanými povinnostmi se řídí právem pověřeného orgánu.

4. Příslušné orgány informují orgán pro bankovnictví o dohodách o delegování, které hodlají uzavřít. Tyto dohody uzavřou s účinností nejdříve jeden měsíc poté, kdy je o nich orgán pro bankovnictví informován.

Orgán pro bankovnictví může vydat stanovisko k plánované dohodě do jednoho měsíce ode dne, kdy je o ní informován.

Orgán pro bankovnictví vhodným způsobem zveřejní dohodu o delegování uzavřenou mezi příslušnými orgány, aby o ní byly řádně informovány všechny dotčené strany.

Článek 29

Společná kultura dohledu

1. Orgán pro bankovnictví hraje aktivní úlohu při budování společné unijní kultury dohledu a jednotných zásad dohledu i při zajišťování jednotných postupů a přístupů v rámci celé Unie. Vykonává alespoň tyto činnosti:

a) předkládá stanoviska příslušným orgánům;

b) prosazuje efektivní dvoustrannou a mnohostrannou výměnu informací mezi příslušnými orgány, přičemž plně respektuje příslušná ustanovení o důvěrnosti a ochraně údajů obsažená v příslušných právních předpisech Unie;

▼B

c) přispívá k vypracování vysoce kvalitních a jednotných norem pro dohled, včetně norem pro předkládání zpráv, a mezinárodních účetních standardů v souladu s čl. 1 odst. 3;

d) přezkoumává uplatňování příslušných regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých Komisí a obecných pokynů a doporučení vydaných orgánem pro bankovnictví a v případě potřeby navrhuje změny;

e) zavádí odvětvové a meziodvětvové vzdělávací programy, napomáhá výměnám zaměstnanců a vybízí příslušné orgány, aby více využívaly režimy dočasného přidělování pracovníků a jiné nástroje.

2. Orgán pro bankovnictví může případně vyvíjet nové praktické nástroje, včetně nástrojů sbližování, na podporu společných přístupů a postupů v oblasti dohledu.

▼M1

Za účelem vytvoření společné kultury dohledu orgán pro bankovnictví vypracuje a s ohledem mimo jiné na měnící se obchodní postupy a modely podnikání finančních institucí aktualizuje evropskou příručku pro výkon dohledu nad finančními institucemi v celé Unii. Evropská příručka pro výkon dohledu stanoví osvědčené postupy dohledu z hlediska metodiky a souvisejících postupů.

▼B

Článek 30

Srovnávací hodnocení činnosti příslušných orgánů

1. Orgán pro bankovnictví pravidelně organizuje a provádí srovnávací hodnocení některých nebo všech činností příslušných orgánů, aby ještě více posílil jednotnost výsledků dohledu. K tomuto účelu vypracuje metody, které mu umožní objektivní posouzení a srovnávání jednotlivých hodnocených orgánů. Při provádění srovnávacích hodnocení se zohlední stávající informace a již provedená hodnocení týkající se dotčeného příslušného orgánu.

2. Srovnávací hodnocení mimo jiné zahrnuje posouzení:

a) přiměřenosti zdrojů a postupů řádného řízení příslušného orgánu, s důrazem na efektivní uplatňování regulačních technických norem a prováděcích technických norem uvedených v článcích 10 až 15 a aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 a na schopnost reagovat na vývoj na trhu;

b) úrovně sbližování dosažené při uplatňování práva Unie a při výkonu dohledu, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení přijatých podle článků 10 až 16, a rozsahu, ve kterém výkon dohledu splňuje cíle stanovené právem Unie;

▼B

c) osvědčených postupů vyvinutých příslušnými orgány, jejichž přijetí může být přínosem pro jiné příslušné orgány;

d) účinnosti a úrovně shody dosažené, pokud jde o prosazování ustanovení přijatých při provádění práva Unie, včetně správních opatření a sankcí namířených proti odpovědným osobám, jestliže tato ustanovení nejsou plněna.

▼M1

3. Na základě srovnávacího hodnocení může orgán pro bankovnictví vydávat obecné pokyny a doporučení podle článku 16. V souladu s čl. 16 odst. 3 se příslušné orgány vynasnaží těmito obecnými pokyny a doporučeními řídit. Při vypracovávání návrhů regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem v souladu s články 10 až 15 zohlední orgán pro bankovnictví výsledky srovnávacího hodnocení spolu s veškerými dalšími informacemi, které získal při provádění svých úkolů, aby zajistil sbližování norem a postupů nejvyšší kvality.

3a. Kdykoli se na základě srovnávacího hodnocení nebo jakýchkoli dalších informací, které orgán pro bankovnictví získá při provádění svých úkolů, ukáže, že k zajištění další harmonizace definic a pravidel týkajících se obezřetnosti je nutný zákonodárný podnět, vydá k tomu orgán pro bankovnictví své stanovisko, které předloží Komisi.

▼B

4. Orgán pro bankovnictví zveřejní osvědčené postupy, které byly určeny v rámci těchto srovnávacích hodnocení. Kromě toho mohou být zveřejněny všechny další výsledky srovnávacích hodnocení, pokud s tím příslušný orgán, který je předmětem srovnávacího hodnocení, souhlasí.

Článek 31

Funkce koordinace

Orgán pro bankovnictví plní obecnou úlohu koordinátora mezi příslušnými orgány, zejména v případě, že by nepříznivý vývoj mohl potenciálně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu finančního systému Unie.

Orgán pro bankovnictví podporuje koordinovanou reakci Unie, mimo jiné tak, že:

a) usnadňuje výměnu informací mezi příslušnými orgány;

▼M1

b) určuje rozsah a, tam kde je to vhodné, ověřuje spolehlivost informací, které by měly být poskytnuty všem dotčeným příslušným orgánům;

▼B

c) na žádost příslušných orgánů nebo z vlastní iniciativy provádí nezávazná zprostředkování, aniž by tím byl dotčen článek 19;

▼M1

d) neprodleně informuje ESRB, Radu a Komisi o jakékoliv potenciální mimořádné situaci;

e) přijímá veškerá vhodná opatření v případě vývoje, který může ohrozit fungování finančních trhů, v zájmu koordinace opatření přijatých dotyčnými příslušnými orgány;

f) shromažďuje informace, které získá od příslušných orgánů v souladu s články 21 a 35 v rámci plnění oznamovací povinnosti institucí. Orgán pro bankovnictví sdílí tyto informace s dalšími dotčenými příslušnými orgány.

▼B

Článek 32

Posuzování tržního vývoje

1. Orgán pro bankovnictví sleduje a posuzuje tržní vývoj v oblasti své působnosti a v případě nutnosti informuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), ESRB, Evropský parlament, Radu a Komisi o souvisejících trendech na mikroobezřetnostní úrovni, možných rizicích a slabých místech. Orgán pro bankovnictví do svého hodnocení zahrne ekonomickou analýzu trhů, v nichž finanční instituce fungují, a hodnocení dopadů možného vývoje trhu na tyto instituce.

▼M1

2. Ve spolupráci s ESRB orgán pro bankovnictví v rámci celé Unie iniciuje a koordinuje posuzování odolnosti finančních institucí vůči nepříznivému tržnímu vývoji. Za tímto účelem vypracuje:

a) společné metodiky pro posuzování vlivu hospodářských scénářů na finanční postavení instituce,

b) společné přístupy ke sdělování výsledků těchto posouzení odolnosti finančních institucí,

c) společné metodiky pro posuzování účinku určitých produktů nebo distribučních procesů na určitou instituci a

d) společné metodiky pro hodnocení aktiv, je-li to nezbytné pro účely zátěžového testování.

▼B

3. Aniž jsou dotčeny úkoly ESRB stanovené v nařízení (EU) č. 1092/2010, předkládá orgán pro bankovnictví tato posouzení trendů, možných rizik a slabých míst v oblasti své působnosti Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a ESRB alespoň jednou ročně a v případě nutnosti častěji.

▼B

Orgán pro bankovnictví zahrne do posouzení i klasifikaci hlavních rizik a slabých míst a v případě nutnosti doporučí preventivní opatření či opatření k nápravě.

▼M1

3a. Pro účely provádění celounijního posouzení odolnosti finančních institucí, podle tohoto článku, může orgán pro bankovnictví v souladu s podmínkami stanovenými v článku 35 požadovat veškeré potřebné informace přímo od uvedených finančních institucí. Může rovněž požadovat, aby příslušné orgány prováděly zvláštní přezkumy. Může po příslušných orgánech žádat, aby prováděly kontroly na místě, a to i za účasti orgánu pro bankovnictví v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 21, aby byla zajištěna srovnatelnost a spolehlivost metod, postupů a výsledků.

3b. Orgán pro bankovnictví může požadovat, aby příslušné orgány nechaly u finančních institucí provést nezávislý audit informací, které mají být finančními institucemi poskytnuty podle odstavce 3a.

▼B

4. Orgán pro bankovnictví zajistí odpovídající pokrytí meziodvětvového vývoje, rizik a slabých míst úzkou spoluprací s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) prostřednictvím společného výboru.

Článek 33

Mezinárodní vztahy

1. Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci orgánů členských států a Unie, může orgán pro bankovnictví navazovat kontakty a uzavírat správní dohody s orgány dohledu, mezinárodními organizacemi a správními orgány třetích zemí. Z dohod nevyplývají pro Unii a její členské státy žádné právní závazky a ani nebrání členským státům a jejich příslušným orgánům v uzavírání dvoustranných nebo vícestranných dohod s těmito třetími zeměmi.

2. Orgán pro bankovnictví napomáhá při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti týkajících se režimů dohledu ve třetích zemích v souladu s akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

3. Ve zprávě uvedené v čl. 43 odst. 5 uvede orgán pro bankovnictví správní dohody, které byly dohodnuty s mezinárodními organizacemi nebo se správními orgány třetích zemí, a pomoc, která bude poskytována při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti.

Článek 34

Další úkoly

1. Na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise nebo z vlastní iniciativy může orgán pro bankovnictví předkládat Evropskému parlamentu, Radě a Komisi stanoviska ke všem otázkám souvisejícím s jeho oblastí působnosti.

▼B

2. Pokud jde o obezřetnostní posuzování fúzí a nabývání účastí v rámci působnosti směrnice 2006/48/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES, jež podle této směrnice vyžaduje konzultace mezi příslušnými orgány ze dvou nebo více členských států, může orgán pro bankovnictví na žádost jednoho z dotčených příslušných orgánů vydat a zveřejnit stanovisko k obezřetnostnímu posouzení, kromě případu kritérií uvedených v čl. 19a odst. 1 písm. e) směrnice 2006/48/ES. Stanovisko vydá bez prodlení a v každém případě před koncem lhůty pro posouzení v souladu se směrnicí 2006/48/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES. Článek 35 se použije v oblastech, ve kterých může orgán pro bankovnictví vydávat stanovisko.

Článek 35

Shromažďování informací

▼M1

1. Příslušné orgány poskytnou orgánu pro bankovnictví na jeho žádost veškeré informace, ve stanoveném formátu, které jsou nezbytné pro plnění jeho úkolů, které mu byly svěřeny tímto nařízením, za předpokladu, že mají zákonný přístup k příslušným informacím. Tyto informace musí být, pravdivé, celistvé, úplné a včasné.

2. Orgán pro bankovnictví může také požádat o předkládání informací v pravidelném intervalu a ve stanoveném formátu nebo prostřednictvím srovnatelných šablon, které schválil. Pro tyto žádosti se pokud možno použijí jednotné formáty pro předkládání zpráv.

3. Na řádně odůvodněnou žádost příslušného orgánu mu orgán pro bankovnictví poskytne veškeré informace, které jsou nezbytné k tomu, aby mohl plnit své úkoly v souladu s povinností zachovávat služební tajemství, kterou stanoví příslušné odvětvové právní předpisy a článek 70.

▼B

4. Před vyžádáním informací podle tohoto článku a aby se zabránilo zdvojování oznamovacích povinností orgán pro bankovnictví zohlední existující statistiky vypracovávané a šířené Evropským statistickým systémem a Evropským systémem centrálních bank.

5. Jestliže informace nejsou k dispozici nebo je příslušné orgány neposkytnou včas, může orgán pro bankovnictví předložit řádně odůvodněnou žádost jiným orgánům dohledu, ministerstvu odpovědnému za finance, pokud má ministerstvo k dispozici obezřetnostní informace, národní centrální bance nebo statistickému úřadu dotčeného členského státu.

▼M1

6. Pokud nejsou k dispozici úplné či pravdivé informace nebo nejsou poskytnuty včas v souladu s odstavci 1 či 5, může orgán pro bankovnictví na základě řádně odůvodněné žádosti požadovat informace přímo od:

a) příslušných finančních institucí,

b) holdingových společností nebo poboček příslušné finanční instituce,

▼M1

c) neregulovaných provozních jednotek v rámci finanční skupiny nebo konglomerátu, které jsou významné ve vztahu k finančním činnostem příslušných finančních institucí.

Adresáti této žádosti poskytnou orgánu pro bankovnictví ihned a bez zbytečného prodlení srozumitelné, pravdivé a, úplné informace.

▼B

Orgán pro bankovnictví informuje dotyčné příslušné orgány o žádostech podle tohoto odstavce a odstavce 5.

Na žádost orgánu pro bankovnictví jsou příslušné orgány orgánu pro bankovnictví při shromažďování informací nápomocny.

7. Orgán pro bankovnictví může používat důvěrné informace získané podle tohoto článku pouze pro účely plnění svých povinností stanovených tímto nařízením.

▼M1

7a. Pokud adresát žádosti podle odstavce 6 neposkytne srozumitelné, pravdivé a úplné informace, orgán pro bankovnictví případně sdělí tuto skutečnost Evropské centrální bance a informuje příslušné orgány dotčených členských států, které v souladu s vnitrostátním právem s orgánem pro bankovnictví spolupracují s cílem zajistit neomezený přístup k těmto informacím a k veškerým dokumentům, účetním knihám či záznamům, k nimž má adresát zákonný přístup, aby bylo možné tyto informace ověřit.

▼B

Článek 36

Vztahy s ESRB

1. Orgán pro pojišťovnictví úzce a pravidelně spolupracuje s ESRB.

2. Orgán pro bankovnictví předkládá pravidelně ESRB včasné informace nezbytné pro plnění jejích úkolů. Jakékoli údaje nezbytné pro plnění těchto úkolů, které nejsou poskytovány v souhrnné podobě, neprodleně poskytne ESRB na její odůvodněnou žádost, jak je stanoveno v článku 15 nařízení (EU) č. 1092/2010. Orgán pro bankovnictví ve spolupráci s ESRB zavede odpovídající interní postupy týkající se předávání důvěrných informací, zejména informací o jednotlivých finančních institucích.

3. Po obdržení varování a doporučení ESRB uvedených v článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 ESRB zajistí orgán pro bankovnictví příslušná následná opatření podle odstavce 4 a 5.

4. Jakmile orgán pro bankovnictví obdrží od ESRB jemu určené varování nebo doporučení, svolá neprodleně zasedání rady orgánů dohledu a posoudí důsledky tohoto varování nebo doporučení pro plnění svých úkolů.

▼B

Na základě odpovídajícího rozhodovacího postupu rozhodne o veškerých opatřeních, která přijme v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny tímto nařízením, aby vyřešil problémy uvedené ve varováních a doporučeních.

▼M1

Jestliže orgán pro bankovnictví nejedná v souladu s doporučením, vysvětlí Radě a ESRB důvody pro toto jednání. ESRB informuje Evropský parlament v souladu s čl. 19 odst. 5 nařízení (EU) č. 1092/2010.

▼B

5. Jestliže orgán pro bankovnictví obdrží od ESRB varování nebo doporučení určené příslušnému vnitrostátnímu orgánu dohledu, využije v případě nutnosti pravomocí, jež mu byly svěřeny tímto nařízením, aby zajistil včasná následná opatření.

Jestliže se příslušný orgán nehodlá doporučením ESRB řídit, informuje o tom radu orgánů dohledu a projedná s ní důvody svého jednání.

▼M1

Pokud příslušný orgán informuje v souladu s čl. 17 odst.1 nařízení (EU) č. 1092/2010 Radu a ESRB o opatřeních přijatých v reakci na doporučení ESRB, vezme při tom náležitě v úvahu názory rady orgánů dohledu. a informuje rovněž Komisi.

▼B

6. Při plnění svých úkolů stanovených tímto nařízením přihlíží orgán pro bankovnictví v nejvyšší možné míře k varováním a doporučením ESRB.

Článek 37

Skupina subjektů působících v bankovnictví

1. Na podporu konzultací se subjekty působícími v oblastech souvisejících s úkoly orgánu pro bankovnictví se zřídí skupina subjektů působících v bankovnictví. S touto skupinou se konzultují opatření přijímaná v souladu s články 10 až 15 týkající se regulačních technických norem a prováděcích technických norem a v případě, že se nevztahují na jednotlivé finanční instituce, s článkem 16 týkajícím se obecných pokynů a doporučení. Pokud musí být v naléhavých případech přijata opatření a konzultace není možná, je skupina subjektů působících v bankovnictví co nejdříve informována.

▼M1

Skupina subjektů působících v bankovnictví zasedá z vlastního podnětu, kdykoli to považuje za nutné, avšak alespoň čtyřikrát ročně.

▼B

2. Skupina subjektů působících v bankovnictví se skládá ze 30 členů, kteří rovnoměrně zastupují úvěrové a investiční instituce působící v Unii, ze zástupců jejich zaměstnanců, jakož i ze spotřebitelů, uživatelů bankovních služeb a představitelů malých a středních podniků. Nejméně

▼B

pět jejích členů tvoří nezávislí špičkoví akademičtí pracovníci. Deset jejích členů zastupuje finanční instituce, z nichž tři zastupují družstevní záložny a spořitelny.

3. Členy skupiny subjektů působících v bankovnictví jmenuje rada orgánů dohledu na návrh příslušných subjektů. Při svém rozhodování zajistí rada orgánů dohledu v největším možném rozsahu odpovídající geografickou rovnováhu a rovné zastoupení mužů a žen, jakož i jednotlivých subjektů z celé Unie.

▼M1

4. Orgán pro bankovnictví poskytne veškeré nezbytné informace, s výhradou služebního tajemství podle článku 70, a pro skupinu subjektů působících v bankovnictví zajistí potřebnou podporu sekretariátu. Členům skupiny subjektů působících v bankovnictví zastupujícím neziskové organizace, s výjimkou zástupců finančních institucí, je poskytnuta odpovídající náhrada. Výše této náhrady je přinejmenším stejná jako sazby náhrad pro úředníky v souladu s Hlavou V kapitolou 1 oddílem 2 služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie stanovených nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ([1]) (dále jen„služební řád“). Skupina subjektů působících v bankovnictví může zřizovat pracovní skupiny k technickým otázkám. Funkční období členů skupiny subjektů působících v bankovnictví je dva a půl roku a po jeho uplynutí proběhne nové výběrové řízení.

▼B

Členové skupiny subjektů působících v bankovnictví mohou ve funkci působit dvě po sobě jdoucí funkční období.

5. Skupina subjektů působících v bankovnictví předkládá stanoviska a radí orgánu pro bankovnictví ve všech otázkách souvisejících s úkoly orgánu pro bankovnictví, se zvláštním zaměřením na úkoly uvedené v článcích 10 až 16 a článcích 29, 30 a 32.

6. Skupina subjektů působících v bankovnictví přijme dvoutřetinovou většinou svých členů svůj jednací řád.

7. Orgán pro bankovnictví zveřejní stanoviska a rady skupiny subjektů působících v bankovnictví a výsledky konzultací s touto skupinou.

Článek 38

Ochranná opatření

1. Orgán pro bankovnictví zajistí, aby žádné rozhodnutí přijaté podle článků 18 nebo 19 nijak nezasahovalo do fiskálních pravomocí členských států.

2. Jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle čl. 19 odst. 3 zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může orgánu pro bankovnictví a Komisi do dvou týdnů ode dne, kdy je rozhodnutí orgánu pro bankovnictví sděleno příslušnému orgánu, oznámit, že příslušný orgán nebude rozhodnutí uplatňovat.

([1]) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

▼B

Ve svém oznámení členský stát jednoznačně a konkrétně vysvětlí, z jakých důvodů a jakým způsobem rozhodnutí zasahuje do jeho fiskálních pravomocí.

V případě takového oznámení se rozhodnutí orgánu pro bankovnictví pozastavuje.

Do jednoho měsíce od oznámení členského státu orgán pro bankovnictví informuje členský stát, zda své rozhodnutí potvrzuje, pozměňuje, či zrušuje. Je-li rozhodnutí potvrzeno nebo pozměněno, orgán pro bankovnictví uvede, že fiskální pravomoci nejsou dotčeny.

Jestliže orgán pro bankovnictví své rozhodnutí potvrdí, rozhodne Rada většinou odevzdaných hlasů na jednom ze svých zasedání do dvou měsíců ode dne, kdy orgán pro bankovnictví informoval členský stát ve smyslu čtvrtého pododstavce, o tom, zda se rozhodnutí orgánu pro bankovnictví potvrzuje.

Jestliže Rada po posouzení záležitosti nepotvrdí rozhodnutí orgánu pro bankovnictví svým rozhodnutím podle pátého pododstavce, rozhodnutí orgánu pro bankovnictví se zrušuje.

3. Jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle čl. 18 odst. 3 zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může orgánu pro bankovnictví, Komisi a Radě do tří pracovních dnů ode dne, kdy je rozhodnutí orgánu pro bankovnictví sděleno příslušnému orgánu, oznámit, že příslušný orgán nebude rozhodnutí uplatňovat.

Ve svém oznámení členský stát jednoznačně a konkrétně vysvětlí, z jakých důvodů a jakým způsobem rozhodnutí zasahuje do jeho fiskálních pravomocí.

V případě takového oznámení se rozhodnutí orgánu pro bankovnictví pozastavuje.

Do deseti pracovních dní Rada svolá zasedání a prostou většinou svých členů rozhodne o tom, zda se rozhodnutí orgánu pro bankovnictví zrušuje.

Jestliže Rada po posouzení záležitosti nezruší rozhodnutí orgánu pro bankovnictví svým rozhodnutím podle čtvrtého pododstavce, pozastavení rozhodnutí orgánu pro bankovnictví se ukončuje.

4. Jestliže Rada přijala v souladu s odstavcem 3 rozhodnutí nezrušit rozhodnutí orgánu pro bankovnictví podle čl. 18 odst. 3 a dotčený členský stát se stále domnívá, že toto rozhodnutí orgánu pro bankovnictví zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může to členský stát oznámit Komisi a orgánu pro bankovnictví a požádat Radu, aby záležitost znovu posoudila. Dotčený členský stát jasně odůvodní, proč s rozhodnutím Rady nesouhlasí.

Do čtyř týdnů od oznámení podle prvního pododstavce Rada potvrdí své původní rozhodnutí nebo přijme nové rozhodnutí podle odstavce 3.

▼B

Uvedenou lhůtu čtyř týdnů může Rada prodloužit o další čtyři týdny, vyžadují-li to zvláštní okolnosti případu.

5. Jakékoli zneužití tohoto článku, zejména v souvislosti s rozhodnutím orgánu pro bankovnictví, které nemá významný nebo zásadní fiskální dopad, je zakázáno jakožto neslučitelné s vnitřním trhem.

Článek 39

Rozhodovací postupy

1. Před přijetím rozhodnutí podle tohoto nařízení oznámí orgán pro bankovnictví všem zamýšleným adresátům rozhodnutí svůj úmysl přijmout rozhodnutí a stanoví lhůtu, ve které může adresát rozhodnutí vyjádřit své stanovisko v dané záležitosti, přičemž vezme plně v úvahu naléhavost, složitost a možné důsledky záležitosti. Totéž platí obdobně v případě doporučení, jak je uvedeno v čl. 17 odst. 3.

2. Rozhodnutí orgánu pro bankovnictví obsahuje důvody, ze kterých vychází.

3. Adresáti rozhodnutí orgánu pro bankovnictví jsou informováni o opravných prostředcích, které mají podle tohoto nařízení k dispozici.

4. Jestliže orgán pro bankovnictví přijme rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 nebo 4, přezkoumává toto rozhodnutí v přiměřených intervalech.

5. Rozhodnutí přijatá orgánem pro bankovnictví podle článků 17, 18 nebo 19 se zveřejňují, přičemž se uvádí totožnost dotčeného příslušného orgánu nebo finanční instituce a hlavní obsah rozhodnutí, ledaže je takové zveřejnění v rozporu s oprávněnými zájmy finančních institucí na ochraně jejich obchodního tajemství nebo by mohlo vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části.

KAPITOLA III

ORGANIZACE

ODDÍL 1

Rada orgánů dohledu

Článek 40

Složení

1. Členy rady orgánů dohledu jsou:

a) předseda, který nemá hlasovací právo;

b) vedoucí představitelé vnitrostátních orgánů členských států odpovědní za dohled nad úvěrovými institucemi, kteří se osobně setkávají nejméně dvakrát za rok;

▼B

c) jeden zástupce Komise, který nemá hlasovací právo;

▼M1

d) jeden zástupce jmenovaný Radou dohledu Evropské centrální banky, který nemá hlasovací právo;

▼B

e) jeden zástupce ESRB, který nemá hlasovací právo;

f) jeden zástupce každého ze dvou ostatních evropských orgánů dohledu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.

2. Rada orgánů dohledu pravidelně svolává setkání se skupinou subjektů působících v bankovnictví, nejméně dvakrát ročně.

3. Každý příslušný orgán odpovídá za jmenování náhradníka z řad svých vedoucích zaměstnanců, který může nahradit člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) v případě, že se tento člen nemůže zasedání rady orgánů dohledu zúčastnit.

4. Jestliže orgánem uvedeným v odst. 1 písm. b) není centrální banka, může člen rady orgánů dohledu podle uvedeného písmene rozhodnout o spoluúčasti zástupce centrální banky členského státu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.

▼M1

4a. Při účasti na diskuzích, které se netýkají jednotlivých finančních institucí, jak je stanoveno v čl. 44 odst. 4, může být zástupce jmenovaný Radou dohledu Evropské centrální banky doprovázen zástupcem Evropské centrální banky s odbornými znalostmi v oblasti úkolů centrálního bankovnictví.

▼B

5. V členských státech, v nichž existuje více než jeden orgán odpovědný za dohled podle tohoto nařízení, se tyto orgány dohodnou na společném zástupci. Pokud však věc projednávaná radou orgánů dohledu nespadá do příslušnosti vnitrostátního orgánu zastupovaného členem podle odst. 1 písm. b), může být tento člen doprovázen zástupcem z příslušného vnitrostátního orgánu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.

6. Pro účely postupu podle směrnice 94/19/ES může být člen rady orgánů dohledu podle odst. 1 písm. b) v případě potřeby doprovázen zástupcem dotčených orgánů, které v každém členském státě spravují systémy pojištění vkladů, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.

7. Rada orgánů dohledu může dle vlastního rozhodnutí připustit účast pozorovatelů.

Zasedání rady orgánů dohledu se může zúčastnit výkonný ředitel, přičemž nemá hlasovací právo.

Článek 41

Vnitřní výbory a odborné skupiny

1. Rada orgánů dohledu může zřizovat vnitřní výbory nebo odborné skupiny ke konkrétním úkolům, které vykonává, a může pověřit určitými jednoznačně vymezenými úkoly a rozhodováním vnitřní výbory nebo odborné skupiny, správní radu nebo předsedu.

▼M1

1a. Pro účely článku 17 svolá rada orgánů dohledu nezávislou odbornou skupinu, kterou budou tvořit předseda rady orgánů dohledu a šest dalších členů, kteří nezastupují příslušný orgán, jenž údajně porušil právo Unie, a kteří na dané záležitosti nemají žádný zájem ani nejsou nijak přímo spjati s dotčeným příslušným orgánem.

Každý člen odborné skupiny má jeden hlas.

Rozhodnutí odborné skupiny je přijato, pokud pro něj hlasují alespoň čtyři členové.

2. Pro účely článku 19 svolá rada orgánů dohledu nezávislou odbornou skupinu, kterou budou tvořit předseda rady orgánů dohledu a šest dalších členů, kteří nezastupují příslušné orgány, jež jsou účastníky sporu, a kteří na sporu nemají žádný zájem ani nejsou nijak přímo spjati s dotčenými příslušnými orgány.

Každý člen odborné skupiny má jeden hlas.

Rozhodnutí odborné skupiny je přijato, pokud pro něj hlasují alespoň čtyři její členové.

3. Odborné skupiny uvedené v tomto článku navrhují rozhodnutí podle článku 17 nebo článku 19 ke konečnému přijetí radou orgánů dohledu.

4. Rada orgánů dohledu přijme jednací řád odborných skupin uvedených v tomto článku.

▼B

Článek 42

Nezávislost

Při provádění úkolů stanovených tímto nařízením vystupují předseda a členové rady orgánů dohledu s hlasovacím právem nezávisle a objektivně ve výlučném zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či institucí Unie, vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy rady orgánů dohledu při plnění jejich úkolů.

▼M1

Prvním ani druhým pododstavcem nejsou dotčeny úkoly, které jsou Evropské centrální bance svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013.

▼B

Článek 43

Úkoly

1. Rada orgánů dohledu udává směr pro práci orgánu pro bankovnictví a přijímá rozhodnutí podle kapitoly II.

2. Rada orgánů dohledu přijímá stanoviska, doporučení a rozhodnutí a poskytuje rady podle kapitoly II.

▼B

3. Rada orgánů dohledu jmenuje předsedu.

4. Rada orgánů dohledu každý rok před 30. zářím přijme na základě návrhu správní rady pracovní program orgánu pro bankovnictví pro následující rok a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Pracovní program se přijímá, aniž je dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejňuje se.

5. Rada orgánů dohledu přijme na základě návrhu správní rady výroční zprávu o činnosti orgánu pro bankovnictví, včetně výkonu funkce předsedy, vycházející z návrhu zprávy podle čl. 53 odst. 7 a do 15. června každého roku tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Účetnímu dvoru a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Zpráva se zveřejňuje.

6. Rada orgánů dohledu přijme víceletý pracovní program orgánu pro bankovnictví a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Víceletý pracovní program se přijímá, aniž je dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejňuje se.

7. Rada orgánů dohledu přijímá rozpočet podle článku 63.

8. Rada orgánů dohledu má kárné pravomoci vůči předsedovi a výkonnému řediteli a může je odvolat z funkce podle čl. 48 odst. 5 v případě předsedy a čl. 51 odst. 5 v případě výkonného ředitele.

Článek 44

Rozhodování

▼M1

1. Rozhodnutí rady orgánů dohledu jsou přijímána prostou většinou členů. Každý člen má jeden hlas.

Pokud jde o akty uvedené v článcích 10 až 16 a opatření a rozhodnutí přijímaná podle čl. 9 odst. 5 třetího pododstavce a kapitoly VI, přijímá rada orgánů dohledu, odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce, rozhodnutí kvalifikovanou většinou svých členů v souladu s čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a článkem 3 Protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních, která zahrnuje alespoň prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány ze členských států ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 (dále jen „zúčastněný členský stát“) a prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány členských států, které nejsou zúčastněnými členskými státy ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 (dále jen „nezúčastněný členský stát“).

▼M1

Pokud jde o rozhodnutí podle článků 17 a 19, je rozhodnutí navržené odbornou skupinou přijímáno prostou většinou členů rady orgánů dohledu s hlasovacím právem, která by měla zahrnovat prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány ze zúčastněných členských států a prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány z nezúčastněných členských států.

Ode dne, kdy se počet členů s hlasovacím právem z nezúčastněných členských států, sníží na čtyři nebo méně, je odchylně od třetího pododstavce rozhodnutí navržené odbornou skupinou přijímáno prostou většinou členů rady orgánů dohledu s hlasovacím právem, která zahrnuje alespoň jeden hlas členů zastupujících příslušné orgány z nezúčastněných členských států.

Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas.

Pokud jde o složení odborné skupiny podle čl. 41 odst. 2, usiluje rada orgánů dohledu o dosažení obecné shody. Jestliže se jí dosáhnout nepodaří, přijímá rada orgánů dohledu rozhodnutí tříčtvrtinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas.

Pokud jde o rozhodnutí přijímaná podle čl. 18 odst. 3 a 4, přijímá rada orgánů dohledu, odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce, rozhodnutí prostou většinou členů zastupujících příslušné orgány ze zúčastněných členských států a prostou většinou členů zastupujících příslušné orgány z nezúčastněných členských států.

▼B

2. Zasedání rady orgánů dohledu svolává předseda z vlastního podnětu nebo na žádost třetiny členů rady orgánů dohledu a rovněž jim předsedá.

3. Rada orgánů dohledu přijme a zveřejní svůj jednací řád.

▼M1

4. Členové bez hlasovacího práva a pozorovatelé, s výjimkou předsedy, výkonného ředitele a zástupce Evropské Centrální banky jmenovaného její Radou dohledu, se neúčastní diskuzí rady orgánů dohledu o jednotlivých finančních institucích, pokud čl. 75 odst. 3 nebo akty uvedené v čl. 1 odst. 2 nestanoví jinak.

4a. Předseda orgánu pro bankovnictví může kdykoli požádat o hlasování. Aniž je dotčeno toto právo a účinnost rozhodovacích postupů orgánu pro bankovnictví, usiluje rada orgánů dohledu při rozhodování o dosažení obecné shody.

▼B

ODDÍL 2

Správní rada

Článek 45

Složení

1. Správní radu tvoří předseda a šest členů rady orgánů dohledu zvolených členy rady orgánů dohledu s hlasovacím právem.

S výjimkou předsedy má každý člen správní rady náhradníka, který jej může nahradit v případě, že se tento člen nemůže zúčastnit zasedání správní rady.

▼M1

Funkční období členů volených radou orgánů dohledu je dva a půl roku. Toto období může být jednou prodlouženo. Složení správní rady musí být vyvážené a úměrné a musí odrážet složení Unie jako celku. Správní radu tvoří alespoň dva zástupci nezúčastněných členských států. Mandáty se musejí překrývat a použije se vhodný systém rotace členů.

▼B

2. Rozhodnutí správní rady se přijímají většinou všech přítomných členů. Každý člen má jeden hlas.

Zasedání správní rady se účastní výkonný ředitel a zástupce Komise, přičemž tyto osoby nemají hlasovací právo.

Zástupce Komise má hlasovací právo v záležitostech uvedených v článku 63.

Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

3. Zasedání správní rady svolává předseda z vlastní iniciativy nebo na žádost alespoň třetiny členů správní rady a rovněž jim předsedá.

Zasedání správní rady se koná před každým zasedáním rady orgánů dohledu a tak často, jak to správní rada považuje za nutné. Zasedání správní rady se koná alespoň pětkrát ročně.

4. Členům správní rady mohou být v rámci ustanovení jednacího řádu nápomocni poradci či odborníci. Členové bez hlasovacího práva s výjimkou výkonného ředitele se v rámci správní rady neúčastní jednání týkajícího se jednotlivých finančních institucí.

Článek 46

Nezávislost

Členové správní rady vystupují nezávisle a objektivně ve výlučném zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

▼B

Členské státy, orgány či instituce Unie, ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy správní rady při plnění jejich úkolů.

Článek 47

Úkoly

1. Správní rada zajišťuje, aby orgán pro bankovnictví plnil svou úlohu a úkoly svěřené mu tímto nařízením.

2. Správní rada navrhuje radě orgánů dohledu k přijetí roční a víceletý pracovní program.

3. Správní rada uplatňuje své rozpočtové pravomoci podle článků 63 a 64.

▼M1

4. Správní rada přijme plán personální politiky orgánu pro bankovnictví a v souladu s čl. 68 odst. 2 nezbytná prováděcí opatření ke služebnímu řádu.

▼B

5. Správní rada přijme zvláštní ustanovení o právu na přístup k dokumentům orgánu pro bankovnictví podle článku 72.

6. Správní rada navrhne výroční zprávu o činnosti orgánu pro bankovnictví, včetně výkonu funkce předsedy, vycházející z návrhu zprávy podle čl. 53 odst. 7 a předloží ji ke schválení radě orgánů dohledu.

7. Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

8. Správní rada jmenuje a odvolává členy odvolacího senátu podle čl. 58 odst. 3 a 5.

ODDÍL 3

Předseda

Článek 48

Jmenování a úkoly

1. Orgán pro bankovnictví zastupuje předseda, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

Předseda odpovídá za přípravu práce rady orgánů dohledu a předsedá zasedáním rady orgánů dohledu i správní rady.

▼B

2. Předsedu jmenuje rada orgánů dohledu po otevřeném výběrovém řízení na základě zásluh, dovedností, znalostí o finančních institucích a trzích a zkušeností s dohledem nad finančním trhem a jeho regulací.

Evropský parlament se po slyšení kandidáta vybraného radou orgánů dohledu může vyslovit proti jmenování vybrané osoby, a to předtím, než se tento kandidát ujme svých povinností a do jednoho měsíce od jeho výběru radou orgánů dohledu.

Rada orgánů dohledu dále zvolí ze svých členů náhradníka, který vykonává funkci předsedy v jeho nepřítomnosti. Tento náhradník nesmí být zvolen z řad členů správní rady.

3. Funkční období předsedy činí pět let a může být jednou prodlouženo.

4. Během devíti měsíců před uplynutím pětiletého funkčního období předsedy rada orgánů dohledu vyhodnotí:

a) výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob jejich dosažení,

b) povinnosti a potřeby orgánu pro bankovnictví v nadcházejících letech.

Rada orgánů dohledu může s přihlédnutím k hodnocení jednou prodloužit funkční období předsedy, přičemž toto prodloužení musí být potvrzeno Evropským parlamentem.

5. Předseda může být odvolán z funkce pouze Evropským parlamentem na základě rozhodnutí rady orgánů dohledu.

Předseda nesmí radě orgánů dohledu bránit v jednání o záležitostech, které se předsedy týkají, zejména o nutnosti jeho odvolání, a projednávání takové záležitosti se neúčastní.

Článek 49

Nezávislost

Aniž je dotčena úloha rady orgánů dohledu ve vztahu k úkolům předsedy, předseda nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat předsedu při plnění jeho úkolů.

V souladu se služebním řádem podle článku 68 je předseda po skončení svého funkčního období nadále povinen jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

▼M1

Článek 49a

Výdaje

Předseda zveřejňuje informace o konaných schůzkách a výdajích na pohoštění. Výdaje se veřejně evidují v souladu se služebním řádem

▼B

Článek 50

Zpráva o činnosti

1. Evropský parlament a Rada mohou vyzvat předsedu nebo jeho náhradníka, aby vystoupil s prohlášením, přičemž se plně respektuje nezávislost předsedy. Předseda vystoupí před Evropským parlamentem s prohlášením a zodpoví veškeré otázky poslanců Parlamentu, kdykoli je o to požádán.

2. Na žádost Evropského parlamentu předkládá předseda písemnou zprávu o hlavních činnostech orgánu pro bankovnictví, a to nejméně 15 dní před svým vystoupením s prohlášením uvedeným v odstavci 1.

3. Kromě informací uvedených v článcích 11 až 18 a článcích 20 a 33 zpráva dále obsahuje veškeré relevantní informace, o něž Evropský parlament požádá případ od případu.

ODDÍL 4

Výkonný ředitel

Článek 51

Jmenování

1. Orgán pro bankovnictví řídí výkonný ředitel, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

2. Výkonného ředitele jmenuje rada orgánů dohledu po otevřeném výběrovém řízení na základě zásluh, dovedností, znalostí o finančních institucích a trzích, zkušeností s finančním dohledem a regulací a zkušeností s řízením, poté co jeho jmenování potvrdí Evropský parlament.

3. Funkční období výkonného ředitele činí pět let a může být jednou prodlouženo.

4. Během devíti měsíců před uplynutím pětiletého funkčního období výkonného ředitele rada orgánů dohledu zhodnotí zejména:

a) výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob jejich dosažení,

b) povinnosti a potřeby orgánu pro bankovnictví v nadcházejících letech.

Rada orgánů dohledu může s přihlédnutím k hodnocení uvedenému v prvním pododstavci jednou prodloužit funkční období výkonného ředitele.

▼B

5. Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze rozhodnutím rady orgánů dohledu.

Článek 52

Nezávislost

Aniž by byla dotčena příslušná úloha správní rady a rady orgánů dohledu ve vztahu k úkolům výkonného ředitele, výkonný ředitel nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat výkonného ředitele při plnění jeho úkolů.

V souladu se služebním řádem podle článku 68 je výkonný ředitel po skončení svého funkčního období nadále povinen jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

▼M1

Článek 52a

Výdaje

Výkonný ředitel zveřejňuje informace o konaných schůzkách a výdajích na pohoštění. Výdaje se veřejně evidují v souladu se služebním řádem.

▼B

Článek 53

Úkoly

1. Výkonný ředitel je odpovědný za řízení orgánu pro bankovnictví a připravuje činnost správní rady.

2. Výkonný ředitel je odpovědný za provádění ročního pracovního programu orgánu pro bankovnictví pod vedením rady orgánů dohledu a pod dohledem správní rady.

3. Výkonný ředitel přijme nezbytná opatření, zejména pokud jde o přijetí vnitřních předpisů a zveřejňování oznámení, aby zajistil fungování orgánu pro bankovnictví v souladu s tímto nařízením.

4. Výkonný ředitel vypracuje víceletý pracovní program uvedený v čl. 47 odst. 2.

▼B

5. Výkonný ředitel každý rok do 30. června připraví pracovní program na následující rok uvedený v čl. 47 odst. 2.

6. Výkonný ředitel podle článku 63 vypracuje předběžný návrh rozpočtu orgánu pro bankovnictví a podle článku 64 plní rozpočet orgánu pro bankovnictví.

7. Výkonný ředitel každý rok vypracuje návrh zprávy, která obsahuje část týkající se činnosti orgánu pro bankovnictví v oblasti regulace a dohledu a část týkající se finančních a správních záležitostí.

8. Pokud jde o zaměstnance orgánu pro bankovnictví, vykonává výkonný ředitel pravomoci stanovené v článku 68 a řídí personální záležitosti.

KAPITOLA IV

SPOLEČNÉ ORGÁNY EVROPSKÝCH ORGÁNŮ DOHLEDU

ODDÍL 1

Společný výbor evropských orgánů dohledu

Článek 54

Zřízení

1. Zřizuje se Společný výbor evropských orgánů dohledu.

2. Společný výbor slouží jako fórum, v jehož rámci orgán pro bankovnictví pravidelně a úzce spolupracuje a zajišťuje jednotný meziodvětvový přístup s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy), zejména pokud jde o:

— finanční konglomeráty,

— účetnictví a audit,

— analýzu mikroobezřetnostního dohledu meziodvětvového vývoje, rizik a slabých míst s ohledem na finanční stabilitu,

— retailové investiční produkty,

— opatření proti praní špinavých peněz a

— výměnu informací s ESRB a rozvoj vztahů mezi ESRB a evropskými orgány dohledu.

▼B

3. Evropské orgány dohledu poskytnou společnému výboru zaměstnance, kteří plní funkci sekretariátu. Orgán pro bankovnictví přispívá dostatečnými zdroji na administrativní a provozní výdaje a výdaje na infrastrukturu.

4. V případě, že se činnost finanční instituce dotýká několika odvětví, řeší společný výbor spory v souladu s článkem 56.

Článek 55

Složení

1. Společný výbor se skládá z předsedů evropských orgánů dohledu a případně předsedy podvýboru zřízeného podle článku 57.

2. Výkonný ředitel, zástupce Komise a zástupce ESRB jsou zváni na zasedání společného výboru a podvýborů uvedených v článku 57 jako pozorovatelé.

3. Předseda společného výboru je jmenován na základě každoroční rotace z předsedů evropských orgánů dohledu. Předseda společného výboru je místopředsedou ESRB.

4. Společný výbor přijme a zveřejní svůj jednací řád. Tento řád může stanovit, kdo se může dále účastnit zasedání společného výboru.

Zasedání společného výboru se koná alespoň jednou za dva měsíce.

Článek 56

Společné postoje a společné akty

V rozsahu svých úkolů podle kapitoly II a v příslušných oblastech zejména s ohledem na provádění směrnice 2002/87/ES zaujme orgán pro bankovnictví, podle situace, společný postoj s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy).

Akty podle článků 10 až 15, 17, 18, nebo 19 tohoto nařízení ve vztahu k provádění směrnice 2002/87/ES a jiných aktů Unie uvedených v čl. 1 odst. 2, které spadají také do oblasti působnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), se přijímají podle situace souběžně orgánem pro bankovnictví, Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy).

▼B

Článek 57

Podvýbory

1. Pro účely článku 56 se zřídí podvýbor pro finanční konglomeráty společného výboru.

2. Tento podvýbor se skládá z osob uvedených v čl. 55 odst. 1 a jednoho zástupce stávajících zaměstnanců z řad vedoucích pracovníků dotčeného příslušného orgánu z každého členského státu.

3. Podvýbor si zvolí ze svých členů předsedu, který je současně členem společného výboru.

4. Společný výbor může zřizovat další podvýbory.

ODDÍL 2

Odvolací senát

Článek 58

Složení a fungování

1. Odvolací senát je společným orgánem evropských orgánů dohledu.

2. Odvolací senát tvoří šest členů a šest náhradníků, kterými jsou fyzické osoby těšící se velké vážnosti v odborných kruzích a s prokázanými příslušnými znalostmi a odbornými zkušenostmi na dostatečně vysoké úrovni, včetně zkušeností v oblasti dohledu, v odvětví bankovnictví, pojišťovnictví, zaměstnaneckého penzijního pojištění, trhů cenných papírů nebo jiných finančních služeb, avšak nikoli současní zaměstnanci příslušných orgánů nebo jiných vnitrostátních orgánů nebo orgánů Unie, jež se podílejí na činnosti orgánu pro bankovnictví. Odvolací senát musí mít dostatečné právnické znalosti pro poskytování odborných právních rad týkajících se zákonnosti výkonu pravomocí orgánu pro bankovnictví.

Odvolací senát určí svého předsedu.

3. Dva členy odvolacího senátu a dva náhradníky jmenuje správní rada orgánu pro bankovnictví ze seznamu kandidátů navrženého Komisí na základě veřejné výzvy k vyjádření zájmu zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* a po poradě s radou orgánů dohledu.

Ostatní členové jsou jmenováni podle nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Funkční období členů odvolacího senátu je pět let. Toto období může být jednou prodlouženo.

▼B

5. Člen odvolacího senátu jmenovaný správní radou orgánu pro bankovnictví nesmí být během svého funkčního období odvolán, s výjimkou případu, že se dopustil vážného porušení úředních povinností a správní rada po poradě s radou orgánů dohledu v tomto smyslu vydala rozhodnutí.

6. Rozhodnutí odvolacího senátu se přijímají většinou alespoň čtyř z jeho šesti členů. Pokud napadené rozhodnutí spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, tato rozhodující většina čtyř členů musí zahrnovat nejméně jednoho ze dvou členů odvolacího senátu jmenovaných orgánem pro bankovnictví.

7. Odvolací senát svolává jeho předseda vždy, když je to nutné.

8. Evropské orgány dohledu zajistí pro odvolací senát prostřednictvím společného výboru odpovídající provozní podporu a podporu sekretariátu.

Článek 59

Nezávislost a nestrannost

1. Členové odvolacího senátu jsou ve svém rozhodování nezávislí. Nejsou vázáni žádnými pokyny. Nesmějí ve vztahu k orgánu pro bankovnictví, jeho správní radě ani jeho radě orgánů dohledu vykonávat žádné jiné funkce.

2. Členové odvolacího senátu se nesmí účastnit žádného odvolacího řízení, pokud na něm mají jakýkoli osobní zájem nebo pokud dříve působili jako zástupci některého z účastníků řízení nebo pokud se podíleli na rozhodnutí, které je předmětem odvolání.

3. Člen odvolacího senátu informuje odvolací senát, domnívá-li se, že by se některý člen z některého z důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2 nebo z jakéhokoli jiného důvodu neměl účastnit odvolacího řízení.

4. Proti účasti člena odvolacího senátu může být kterýmkoli účastníkem odvolacího řízení vznesena námitka z jakéhokoli důvodu uvedeného v odstavcích 1 a 2 nebo z důvodu podezření z podjatosti.

Námitka se nesmí zakládat na státní příslušnosti členů a je nepřípustná, učinil-li účastník odvolacího řízení, vědom si důvodu pro námitku, v odvolacím řízení kromě vznesení námitky proti složení odvolacího senátu další procesní úkon.

▼B

5. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 rozhodne odvolací senát o dalším postupu bez účasti dotčeného člena.

Za účelem přijetí uvedeného rozhodnutí je dotčený člen nahrazen v odvolacím senátu svým náhradníkem. Pokud se náhradník nachází v obdobné situaci, vybere předseda orgánu pro bankovnictví náhradu z dostupných náhradníků.

6. Členové odvolacího senátu se zavazují jednat nezávisle a ve veřejném zájmu.

Za tímto účelem učiní prohlášení o závazcích a prohlášení o zájmech, v němž uvedou jakékoli přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, nebo že žádné zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, neexistují.

Tato prohlášení se zveřejňují a jsou činěna každý rok a v písemné podobě.

KAPITOLA V

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 60

Odvolání

1. Jakákoli fyzická nebo právnická osoba nebo příslušné orgány mohou podat odvolání proti rozhodnutí orgánu pro bankovnictví uvedenému v článku 17, 18 nebo 19 či jinému rozhodnutí přijatému orgánem pro bankovnictví v souladu s akty Unie uvedenými v čl. 1 odst. 2, které je určeno této osobě, nebo proti rozhodnutí, které se této osoby bezprostředně a přímo dotýká, i když je určeno jiné osobě.

2. Odvolání a jeho odůvodnění se podává písemně orgánu pro bankovnictví do dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí dotčené osobě, nebo pokud k oznámení nedošlo, do dvou měsíců ode dne, kdy orgán pro bankovnictví své rozhodnutí zveřejnil.

Odvolací senát rozhodne o odvolání do dvou měsíců ode dne podání odvolání.

3. Odvolání podané podle odstavce 1 nemá odkladný účinek.

Odvolací senát však může pozastavit uplatňování rozhodnutí, proti němuž bylo odvolání podáno, pokud to podle jeho názoru okolnosti vyžadují.

4. Je-li odvolání přípustné, odvolací senát přezkoumá, zda je odvolání opodstatněné. Ve stanovených lhůtách vyzve účastníky odvolacího řízení k podání vyjádření k jeho oznámením nebo sdělením ostatních účastníků odvolacího řízení. Účastníci odvolacího řízení mají právo na ústní vyjádření.

▼B

5. Odvolací senát může potvrdit rozhodnutí přijaté příslušným orgánem orgánu pro bankovnictví nebo věc postoupit příslušnému orgánu orgánu pro bankovnictví. Tento orgán bude vázán rozhodnutím odvolacího senátu a přijme pozměněné rozhodnutí týkající se dané věci.

6. Odvolací senát přijme a zveřejní svůj jednací řád.

7. Rozhodnutí odvolacího senátu musí obsahovat odůvodnění a orgán pro bankovnictví je zveřejní.

Článek 61

Žaloby u Soudního dvora Evropské unie

1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu nebo v případech, v nichž odvolání k odvolacímu senátu není možné, proti rozhodnutí orgánu pro bankovnictví lze podle článku 263 Smlouvy o fungování EU podat žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

2. V souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU mohou členské státy a orgány Unie, jakož i jakákoli fyzická nebo právnická osoba podat proti rozhodnutí orgánu pro bankovnictví žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

3. V případě, že orgán pro bankovnictví má povinnost jednat a nevydá rozhodnutí, lze u Soudního dvora Evropské unie podat žalobu pro nečinnost podle článku 265 Smlouvy o fungování EU.

4. Orgán pro bankovnictví musí přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie.

KAPITOLA VI

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 62

Rozpočet orgánu pro bankovnictví

1. Příjmy orgánu pro bankovnictví, evropského subjektu v souladu s článkem 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství [1] (dále jen „finanční nařízení“), tvoří v různých kombinacích především:

a) povinné příspěvky vnitrostátních orgánů příslušných k provádění dohledu nad finančními institucemi, které se vybírají podle vzorce založeného na vážení hlasů podle čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních. Pro účely tohoto článku se čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních bude uplatňovat i po uplynutí v něm stanovené lhůty 31. října 2014;

[1] Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

▼B

b) dotace Unie ze souhrnného rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise);

c) poplatky placené orgánu pro bankovnictví v případech stanovených příslušnými nástroji práva Unie.

2. Výdaje orgánu pro bankovnictví zahrnují alespoň výdaje na zaměstnance, odměny, správu, infrastrukturu, odborné vzdělávání a provoz.

3. Příjmy a výdaje musí být vyrovnané.

4. Pro každý rozpočtový rok odpovídající kalendářnímu roku se vyhotovují odhady všech příjmů a výdajů orgánu pro bankovnictví, které se zahrnou do rozpočtu orgánu pro bankovnictví.

Článek 63

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje do 15. února každého roku návrh odhadu příjmů a výdajů pro následující rozpočtový rok a tento návrh odhadu příjmů a výdajů předloží správní radě a radě orgánů dohledu spolu s plánem pracovních míst. Rada orgánů dohledu sestaví každý rok na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů vypracovaného výkonným ředitelem a schváleného správní radou odhad příjmů a výdajů orgánu pro bankovnictví na následující rozpočtový rok. Tento odhad příjmů a výdajů, který zahrnuje návrh plánu pracovních míst, předloží rada orgánů dohledu Komisi do 31. března. Před přijetím odhadu schvaluje návrh vypracovaný výkonným ředitelem správní rada.

2. Komise předloží odhad příjmů a výdajů společně s návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie Evropskému parlamentu a Radě (společně dále jen „rozpočtový orgán“).

3. Komise na základě odhadu příjmů a výdajů zanese do návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie ty položky odhadu, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst a výši dotace ze souhrnného rozpočtu Evropské unie podle článků 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.

4. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst orgánu pro bankovnictví. Rozpočtový orgán odsouhlasí prostředky pro dotaci určenou orgánu pro bankovnictví.

5. Rada orgánů dohledu přijme rozpočet orgánu pro bankovnictví. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

▼B

6. Správní rada neprodleně oznámí rozpočtovému orgánu svůj záměr provést jakýkoli projekt, který může mít výrazný finanční dopad na financování rozpočtu orgánu pro bankovnictví, zejména jedná-li se o projekty, které se vztahují k nemovitostem, například nájem nebo koupě budov. Správní rada o svém záměru informuje Komisi. Bude-li mít některá složka rozpočtového orgánu v úmyslu vydat stanovisko, oznámí orgánu pro bankovnictví svůj záměr vydat stanovisko do dvou týdnů od obdržení informace o projektu. V případě, že orgán pro bankovnictví odpověď neobdrží, může zahájit plánovaný projekt.

▼M1

_____

▼B

Článek 64

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Výkonný ředitel vykonává úlohu schvalujícího úředníka a plní rozpočet orgánu pro bankovnictví.

2. Do 1. března po skončení každého rozpočtového roku předá účetní orgánu pro bankovnictví účetnímu Komise a Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku společně se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Do 31. března následujícího roku zašle účetní orgánu pro bankovnictví zprávu o rozpočtovém a finančním řízení rovněž členům rady orgánů dohledu, Evropskému parlamentu a Radě.

Účetní Komise poté konsoliduje předběžné účetní závěrky orgánů a decentralizovaných subjektů v souladu s článkem 128 finančního nařízení.

3. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k předběžné účetní závěrce orgánu pro bankovnictví podle článku 129 finančního nařízení vypracuje výkonný ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku orgánu pro bankovnictví a předloží ji ke stanovisku správní radě.

4. Správní rada vydá stanovisko ke konečné účetní závěrce orgánu pro bankovnictví.

5. Do 1. července po skončení rozpočtového roku předá výkonný ředitel tuto konečnou účetní závěrku společně se stanoviskem správní rady členům rady orgánů dohledu, Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

6. Konečná účetní závěrka se zveřejní.

7. Výkonný ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na jeho vyjádření do 30. září. Zároveň zašle kopii této odpovědi správní radě a Komisi.

▼B

8. Výkonný ředitel v souladu s ustanovením čl. 146 odst. 3 finančního nařízení předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace potřebné pro řádný průběh udělení absolutoria pro daný rozpočtový rok.

9. Evropský parlament na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí orgánu pro bankovnictví před 15. květnem roku N + 2 absolutorium za plnění rozpočtu zahrnujícího příjmy ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a příslušných orgánů za rozpočtový rok N.

Článek 65

Finanční předpisy

Správní rada po konzultaci s Komisí přijme finanční předpisy pro orgán pro bankovnictví. Tyto předpisy se nesmějí odchylovat od nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ([1]), pokud to nevyžadují zvláštní potřeby fungování orgánu pro bankovnictví a pouze s předchozím souhlasem Komise.

Článek 66

Opatření proti podvodům

1. Pro účely boje proti podvodům, úplatkářství a jakékoli jiné nedovolené činnosti se na orgán pro bankovnictví bez omezení vztahuje nařízení (ES) č. 1073/1999.

2. Orgán pro bankovnictví přistoupí k Interinstitucionální dohodě o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům a neprodleně přijme příslušná ustanovení pro všechny zaměstnance orgánu pro bankovnictví.

3. Rozhodnutí o financování a na ně navazující dohody a prováděcí nástroje musí obsahovat ustanovení o tom, že Účetní dvůr a OLAF mohou v případě potřeby provádět šetření na místě u příjemců finančních prostředků poskytovaných orgánem pro bankovnictví a u zaměstnanců odpovědných za jejich přidělování.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 67

Výsady a imunity

Na orgán pro bankovnictví a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie připojený ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování EU.

([1]) Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

▼B

Článek 68

Zaměstnanci

1. Na zaměstnance orgánu pro bankovnictví, včetně jeho výkonného ředitele a předsedy, se vztahuje služební řád, pracovní řád ostatních zaměstnanců a společná pravidla přijatá orgány Unie pro uplatňování těchto řádů.

2. Správní rada po dohodě s Komisí přijme nezbytná prováděcí opatření v souladu s ustanoveními článku 110 služebního řádu.

3. Ve vztahu ke svým zaměstnancům vykonává orgán pro bankovnictví pravomoci, které orgánu oprávněnému ke jmenování svěřuje služební řád, a pravomoci, které orgánu oprávněnému uzavírat smlouvy svěřuje pracovní řád.

4. Správní rada přijme ustanovení umožňující dočasné přidělení odborníků z členských států k orgánu pro bankovnictví.

Článek 69

Odpovědnost orgánu pro bankovnictví

1. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí orgán pro bankovnictví v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou škodu, kterou způsobil nebo kterou způsobili jeho zaměstnanci při plnění svých povinností. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat v jakémkoli sporu o náhradě této škody.

2. Osobní finanční a kárnou odpovědnost zaměstnanců orgánu pro bankovnictví vůči orgánu pro bankovnictví se řídí příslušnými předpisy, které se vztahují na zaměstnance orgánu pro bankovnictví.

Článek 70

Povinnost zachovávat služební tajemství

1. Na členy rady orgánů dohledu a správní rady, výkonného ředitele a zaměstnance orgánu pro bankovnictví, včetně úředníků dočasně přidělených z členských států a všech dalších osob plnících úkoly pro orgán pro bankovnictví na smluvním základě, se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství podle článku 339 Smlouvy o fungování EU a příslušných ustanovení souvisejících právních předpisů Unie, i po skončení jejich funkcí.

Vztahuje se na ně článek 16 služebního řádu.

Podle služebního řádu jsou zaměstnanci i po skončení funkčního období povinni jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

▼B

Členské státy, orgány nebo instituce Unie ani jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat zaměstnance orgánu pro bankovnictví při plnění jejich úkolů.

2. Aniž jsou dotčeny případy, které jsou předmětem trestního práva, nesmějí být žádné důvěrné informace, které získají osoby uvedené v odstavci 1 při plnění svých povinností, sděleny jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné podobě, aby nebylo možné identifikovat jednotlivé finanční instituce.

Povinnost podle odstavce 1 a prvního pododstavce tohoto odstavce nebrání orgánu pro bankovnictví a vnitrostátním orgánům dohledu ve využívání informací při vymáhání aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, zejména při přijímání rozhodnutí.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání výměně informací mezi orgánem pro bankovnictví a vnitrostátními orgány dohledu v souladu s tímto nařízením a ostatními právními předpisy Unie vztahujícími se na finanční instituce.

Na tyto informace se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2. Orgán pro bankovnictví stanoví ve svém jednacím řádu prováděcí opatření k pravidlům pro zachování důvěrnosti uvedeným v odstavcích 1 a 2.

4. Orgán pro bankovnictví uplatňuje rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád ([1]).

Článek 71

Ochrana údajů

Tímto nařízením nejsou dotčeny povinnosti členských států týkající se zpracování osobních údajů podle směrnice 95/46/ES ani povinnosti orgánu pro bankovnictví týkající se zpracování osobních údajů podle nařízení (ES) č. 45/2001 při plnění jeho povinností.

Článek 72

Přístup k dokumentům

1. Na dokumenty, které má orgán pro bankovnictví k dispozici, se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001.

2. Do 31. května 2011 správní rada přijme prováděcí opatření k nařízení (ES) č. 1049/2001.

([1]) Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.

▼B

3. Rozhodnutí přijímaná orgánem pro bankovnictví v souladu s článkem 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou být případně předmětem stížnosti veřejnému ochránci práv nebo řízení před Soudním dvorem Evropské unie následujícím po odvolání k odvolacímu senátu v souladu s podmínkami stanovenými v článcích 228 a 263 Smlouvy o fungování EU.

Článek 73

Jazykový režim

1. Na orgán pro bankovnictví se vztahuje nařízení Rady č. 1, kterým se stanoví jazyky, které se použijí v Evropském hospodářském společenství ([1]).

2. O vnitřním jazykovém režimu orgánu pro bankovnictví rozhoduje správní rada.

3. Překladatelské služby potřebné pro fungování orgánu pro bankovnictví zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 74

Dohoda o sídle

Nezbytná opatření týkající se umístění, které má být orgánu pro bankovnictví zajištěno v členském státě, ve kterém se nachází jeho sídlo, a zařízení, která má tento členský stát poskytnout, ale i konkrétní pravidla vztahující se na výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance orgánu pro bankovnictví a jejich rodinné příslušníky v tomto členském státě stanoví dohoda o sídle uzavřená mezi orgánem pro bankovnictví a daným členským státem a schválená správní radou.

Členský stát poskytne co nejlepší možné podmínky, aby zajistil řádné fungování orgánu pro bankovnictví, včetně vícejazyčného a evropsky orientovaného vzdělávání a vhodného dopravního spojení.

Článek 75

Účast třetích zemí

1. Účast na činnosti orgánu pro bankovnictví je otevřená třetím zemím, které uzavřely s Unií dohody, v jejichž důsledku přijaly a uplatňují právo Unie v oblasti působnosti orgánu pro bankovnictví podle čl. 1 odst. 2.

2. Orgán pro bankovnictví může spolupracovat se třetími zeměmi uvedenými v odstavci 1, které uplatňují právní předpisy, jež byly uznány za rovnocenné v oblastech působnosti orgánu pro bankovnictví uvedených v čl. 1 odst. 2, jak je stanoveno v mezinárodních dohodách uzavřených Unií v souladu s článkem 216 Smlouvy o fungování EU.

([1]) Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

▼B

3. Na základě příslušných ustanovení dohod uvedených v odstavcích 1 a 2 budou přijata opatření uvádějící zejména povahu, rozsah a procedurální aspekty zapojení těchto zemí uvedených v odstavci 1 do činnosti orgánu pro bankovnictví, včetně ustanovení týkajících se finančních příspěvků a zaměstnanců. Tato opatření mohou stanovit zastoupení těchto zemí v radě orgánů dohledu v pozici pozorovatelů, ale musí zajistit, aby se tyto země neúčastnily jednání o jednotlivých finančních institucích, s výjimkou případů, kdy na tom mají přímý zájem.

KAPITOLA VIII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 76

Přípravná opatření

1. V období po vstupu tohoto nařízení v platnost a před zřízením orgánu pro bankovnictví pracuje CEBS v úzké spolupráci s Komisí na přípravě nahrazení CEBS orgánem pro bankovnictví.

2. Jakmile bude orgán pro bankovnictví zřízen, Komise odpovídá za administrativní zřízení a počáteční administrativní zajištění činnosti orgánu pro bankovnictví, dokud orgán pro bankovnictví nejmenuje výkonného ředitele.

K tomuto účelu, dokud rada orgánů dohledu nejmenuje výkonného ředitele podle článku 51 a dokud tento výkonný ředitel nepřevezme své povinnosti, může Komise dočasně přidělit jednoho úředníka, který plní funkci výkonného ředitele. Přechodné období je omezené na dobu nezbytnou pro jmenování výkonného ředitele orgánu pro bankovnictví.

Dočasný výkonný ředitel může na základě souhlasu správní rady schvalovat veškeré platby pokryté prostředky v rámci rozpočtu orgánu pro bankovnictví a uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci po přijetí plánu pracovních míst orgánu pro bankovnictví.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny pravomoci rady orgánů dohledu a správní rady.

4. Orgán pro bankovnictví je považován za právního nástupce CEBS. Nejpozději ke dni zřízení orgánu pro bankovnictví budou veškerá aktiva a závazky a probíhající operace CEBS automaticky převedeny na orgán pro bankovnictví. CEBS vypracuje přehled konečných zůstatků aktiv a závazků ke dni tohoto převodu. Tento přehled bude předmětem auditu a bude schválen CEBS a Komisí.

▼B

Článek 77

Přechodná ustanovení o zaměstnancích

1. Odchylně od článku 68 jsou všechny pracovní smlouvy a dohody o dočasném přidělení uzavřené CEBS nebo jeho sekretariátem a platné ke dni 1. ledna 2011 nadále plněny až do uplynutí jejich doby platnosti. Jejich platnost nelze prodloužit.

2. Všem zaměstnancům s uzavřenou smlouvou podle odstavce 1 je nabídnuta možnost uzavřít smlouvy o dočasném zaměstnání podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu pro různé platové třídy stanovené v plánu pracovních míst orgánu pro bankovnictví.

Po vstupu tohoto nařízení v platnost je orgánem oprávněným uzavírat smlouvy provedeno vnitřní výběrové řízení omezené na zaměstnance, kteří mají smlouvy s CEBS nebo jeho sekretariátem, a to v zájmu zjištění schopností, výkonnosti a bezúhonnosti osob, které mají být zaměstnány. Postupy vnitřního výběrového řízení plně zohlední kvalifikaci a zkušenosti prokázané danou osobou při plnění jejích povinností před přechodem na nové místo.

3. V závislosti na druhu a úrovni vykonávaných funkcí je úspěšným žadatelům nabídnuta smlouva o dočasném zaměstnání na dobu odpovídající přinejmenším době, která zbývá podle předchozí smlouvy.

4. Příslušná vnitrostátní právní úprava související s pracovními smlouvami a ostatní příslušné nástroje se použijí i nadále pro zaměstnance s předchozí smlouvou, kteří se rozhodnou nezažádat o uzavření smlouvy o dočasném zaměstnání nebo kterým není nabídnuta smlouva o dočasném zaměstnání podle odstavce 2.

Článek 78

Vnitrostátní předpisy

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření pro účinné uplatňování tohoto nařízení.

Článek 79

Změny

Rozhodnutí č. 716/2009/ES se tímto mění tak, že CEBS se vyjímá ze seznamu příjemců uvedeného v oddílu B přílohy uvedeného rozhodnutí.

Článek 80

Zrušení

Rozhodnutí Komise 2009/78/ES o zřízení CEBS se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2011.

▼B

Článek 81

Přezkum

1. Komise do 2. ledna 2014 a následně každé tři roky zveřejní obecnou zprávu o zkušenostech získaných z činnosti orgánu pro bankovnictví a z postupů stanovených v tomto nařízení. Tato zpráva mimo jiné hodnotí:

a) sbližování postupů dohledu dosažené příslušnými orgány;

i) sbližování, pokud jde o funkční nezávislost příslušných orgánů a normy v oblasti správy a řízení společností,

ii) nestrannost, objektivitu a nezávislost orgánu pro bankovnictví;

b) fungování kolegií orgánů dohledu;

c) pokrok dosažený v rámci sbližování v oblasti předcházení krizím, řízení a řešení krizí, včetně mechanismů Unie pro financování;

d) úlohu orgánu pro bankovnictví, pokud jde o systémová rizika;

e) uplatňování ochranných opatření stanovených v článku 38;

f) plnění závazné úlohy zprostředkovatele stanovené v článku 19.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 rovněž zhodnotí, zda:

a) je vhodné i nadále vykonávat dohled nad bankovnictvím, pojišťovnictvím, zaměstnaneckým penzijním pojištěním, trhy s cennými papíry a finančními trhy odděleně;

b) je vhodné vykonávat obezřetnostní dohled a dohled nad obchodní činností odděleně, nebo zda by tak měl činit stejný orgán dohledu;

c) je vhodné zjednodušit a posílit strukturu ESFS v zájmu jednotnosti při dohledu na makro- i mikroúrovni a dohledu jednotlivých evropských orgánů dohledu;

d) vývoj ESFS odpovídá globálnímu vývoji;

e) se ESFS vyznačuje dostatečnou rozmanitostí a kvalitou;

f) požadavky na zveřejňování jsou dostatečně transparentní a jejich součástí je i požadavek na dostatečnou míru odpovědnosti;

g) jsou zdroje orgánu pro bankovnictví přiměřené pro plnění jeho povinností;

h) je sídlo orgánu pro bankovnictví na vhodném místě nebo zda je za účelem lepší vzájemné koordinace vhodné přesunout evropské orgány dohledu do jediného sídla.

▼M1

3. V souvislosti s přímým dohledem nad institucemi nebo infrastrukturami s celoevropskou působností a s ohledem na vývoj na trhu, stabilitu vnitřního trhu a soudržnost Unie jako celku vypracuje Komise výroční zprávu, v níž vyhodnotí, zda je vhodné svěřovat orgánu pro bankovnictví další pravomoci dohledu v této oblasti.

▼B

4. Tato zpráva a případně veškeré související návrhy se předávají Evropskému parlamentu a Radě.

▼M1

Článek 81a

Přezkum pravidel hlasování

Ode dne, kdy se počet nezúčastněných členských států sníží na čtyři, přezkoumá Komise pravidla hlasování stanovená v článcích 41 a 44 a podá o jejich fungování zprávu Evropskému parlamentu, Evropské radě a Radě, přičemž zohlední zkušenosti získané při uplatňování tohoto nařízení.

▼B

Článek 82

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2011, s výjimkou článku 76 a čl. 77 odst. 1 a 2, které se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Orgán pro bankovnictví se zřizuje ke dni 1. ledna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.